

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra psychologie

Bakalářská práce

**Korea v Čechách, kultura a akulturace korejské
menšiny**

Lucie Koudelová

© 2014 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Katedra psychologie
Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Koudelová Lucie

Hospodářská a kulturní studia

Název práce

Korea v Čechách, kultura a akulturace korejské menšiny

Anglický název

Korea in the Czech Republic, culture and acculturation of Korean minority

Cíle práce

Práce bude mít dva hlavní cíle - popisný a analytický.

Součástí popisného cíle je seznámení s korejskou menšinou, která žije na území ČR. Pomocí vlastního výzkumu a relevantních údajů z příslušné literatury, získat informace o jejich způsobu života, kultuře a jazyku. Dalším bodem je přijatá kultura a vztah mezi Koreou a Českou republikou.

Analytická část bude zjišťována v praktické části vycházející z terénního výzkumu.

Práce se zaměřuje na zodpovězení výzkumné otázky: Jsou Češi otevřeni ke Korejcům a jejich kultuře, jaký je jejich vzájemný vztah? Dále pomocí výzkumných podotázek zjistit rodinné vazby, vliv věku a pohlaví na integraci a důvod migrace.

Práce se bude zabývat i organizacemi a osobnostmi, které se zasloužily o podvědomí korejské kultury v Čechách.

Metodika

Jedním z postupů při zpracování bakalářské práce bude studium a rozbor příslušné literatury. Dále práce bude vycházet z terénního výzkumu, během kterého bude kladen důraz především na kvalitativní metody, které budou doplněny o statistické, kvantitativní údaje.

Harmonogram zpracování

- prosinec (2. ročník) – výběr tématu
- leden - srpen (2. ročník) - zpracování tematické literatury, příprava terénního výzkumu
- září - listopad (3. ročník) - terénní výzkum a sběr dat
- listopad (3. ročník) - zpracovávání výsledků terénního výzkumu
- prosinec (3. ročník) - předložení první verze práce
- březen - odevzdání finální verze práce

Rozsah textové části

bakalářská práce cca 50 stran

Klíčová slova

Korejci, akulturace, multikulturalismus, korejská kultura, korejština, česko-korejské vztahy

---

Doporučené zdroje informací

CLARK, Donald N. Culture and customs of Korea. Westport, Conn.: Greenwood Press, 2000, xxvi, 204 p. ISBN 03-133-0456-4.

DRBOHLAV, Dušan. Migrace a (i)migranti v Česku: kdo jsme, odkud přicházíme, kam jdeme?. Vyd. 1. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2010, 207 s. Studie (Sociologické nakladatelství), sv. 66. ISBN 978-807-4190-391.

GELLNER, Ernest (Arnošt). Národy a nacionalismus. Praha: Hrůšbal, 1993. ISBN 9788090089297.

JAKOUBEK, Marek. Soudobé spory o multikulturalismus a politiku identit: (antropologická perspektiva). Editor Tomáš Hirt. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, 279 s. ISBN 80-868-9822-9.

Menšiny a migranti v České republice: my a oni v multikulturální společnosti 21. století. Vyd. I. Šišková, Tatjana. Praha: Portál, 2001, 188 s. ISBN 80-717-8648-9.

Vedoucí práce

Kokaisl Petr, doc. Ing. PhDr., Ph.D.

Termín odevzdání

březen 2014

Elektronicky schváleno dne 5.9.2013

PhDr. Pavla Rymešová, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 5.12.2013

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan fakulty

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Korea v Čechách, kultura a akulturace korejské menšiny" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne 17.3.2014

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala především vedoucímu mé bakalářské práce Doc. Ing. PhDr. Petru Kokaislovi, Ph.D., za ochotu, cenné rady a odborné vedení. A dále všem, kteří se na práci podíleli.

Korea v Čechách, kultura a akulturace korejské menšiny

Korea in Czech Republic, culture and acculturation of Korean minority

Souhrn

Práce obsahuje obecnou charakteristiku integrační politiky a multikulturalismu. Dále se konkrétně věnuje akulturaci korejské minority v České republice. Hlavní otázkou výzkumu bylo: „Jsou Češi otevřeni Korejcům a jejich kultuře, jaký je jejich vzájemný vztah?“ Mezi Českou republikou a Jižní Koreou jsou politické, hospodářské a sociokulturní vztahy. Počet Korejců žijících u nás stále stoupá, a proto je příhodné seznámit se s jejich kulturou. Práce zkoumá, jak se po migraci změnil život Korejců a jestli se nevyčleňují z majoritní společnosti. Mimo kulturní prvky se také věnuje Česko-korejské společnosti a organizacím, které se zasloužili o rozšíření povědomí o korejské kultuře. Nejdůležitějším zdrojem informací byly výpovědi Korejců, kteří žijí v České republice a lidí, kteří se aktivně zajímají o česko-korejské vztahy nebo jsou aktivně ve styku s korejskou kulturou.

Summary

The thesis consists of general characteristics of integration policy and multiculturalism. It also describes the acculturation of the Korean minority in the Czech Republic. The main research question was: "Are the Czechs open to the Koreans and their culture, what is their relationship?" There are political, economic and socio-cultural relations between Czech Republic and South Korea. The number of Koreans living in our country is still rising, therefore it is appropriate to become familiar with their culture. The thesis studies how migration has changed the lives of Koreans and if they do not allocate themselves from the majority society. The thesis also mentions the Czech-Korean society and other organizations, which are responsible for the expansion of awareness of Korean

culture. The main sources of information are the statements and interviews with Koreans, who live in the Czech Republic and people who are actively interested in Czech-Korean relations or people who are actively in contact with Korean culture.

Klíčová slova: Korejci, akulturace, multikulturalismus, korejská kultura, korejština, česko-korejské vztahy

Keywords: Koreans, acculturation, multiculturalism, Korean culture, Korean, Czech-Korean Relations

Obsah

1	ÚVOD	9
2	CÍL A METODOLOGIE	10
2.1	Cíl.....	10
2.2	Metodologie	10
3	PŘEHLED ŘEŠENÉ PROBLEMATIKY	13
3.1	Literární rešerše.....	13
3.2	Evropské integrační modely.....	15
3.2.1	Etnicko-exkluzivistický model – prototyp Německo	15
3.2.2	Asimilační model – prototyp Francie	15
3.2.3	Pluralistický – multikulturní model – prototyp Velká Británie.....	15
3.3	Integrační politika ČR.....	16
3.4	Multikulturalismus	18
3.5	Mezinárodní konference na téma multikulturalismus.....	18
3.5.1	Problematika multikulturalismu v Evropě dle Pavla Barši	19
3.5.2	Problematika multikulturalismu v Evropě dle Josepha Freise	20
3.5.3	Problematika multikulturalismu v Evropě dle Michaela Hausera....	21
4	KOREJSKÁ REPUBLIKA	23
4.1	Korejština	25
4.2	Náboženství.....	26
5	VLASTNÍ VÝZKUM	27
5.1	Korea v ČR.....	28
5.2	Česko – korejské vztahy.....	31
5.2.1	Politické vztahy	31
5.2.2	Obchodní vztahy.....	32
5.2.3	Velvyslanectví Korejské republiky v ČR	33
5.2.4	Česko-korejská společnost	33
5.3	Zvyky, tradice, kultura	34
5.3.1	Vztahy.....	35
5.3.2	Rodina.....	37
5.3.3	Vzdělání.....	38
5.3.4	Práce	39
5.3.5	Tradiční jídlo	40

5.3.6	Tradiční bojové umění.....	41
5.3.7	K-pop.....	42
5.4	Akultura korejské minority.....	43
6	DISKUZE A ZÁVĚR	46
7	ZDROJE.....	48
7.1	Literární zdroje.....	48
7.2	Internetové zdroje.....	49
8	PŘÍLOHY	52

1 ÚVOD

V dnešní době globalizace často dochází k sociokulturnímu propojení dvou a více kultur. Děje se tak z důvodu migrace, která s sebou přináší problematiku integrace menšin do majoritních společností. Každá země má svou vlastní integrační politiku, která jasně určuje jak práva, tak i povinnosti pro imigranty, kteří chtějí v dané zemi zůstat. Integrační politika by měla být nastavena tak, aby neomezovala základní lidská práva a umožnila harmonické společné soužití mezi většinovou společností a minoritami.

Tématem této bakalářské práce je Korea v Čechách, kultura a akulturace korejské menšiny. Tato práce se zaměřuje na Jižní Koreu, její zvyky a tradice. Popisuje kulturu, životní styl, mentalitu lidí v Koreji a především život jihokorejské menšiny u nás. Mezi Českou a Korejskou republikou byly navázány diplomatické vztahy v roce 1990. Od té doby se rozvíjí vzájemná spolupráce jak z hlediska obchodního a politického, tak z hlediska kulturního. Stále více Korejců přicházejí do ČR kvůli výhodné pracovní nabídce či studijnímu pobytu.

Téma práce bylo zvoleno z důvodu osobního zájmu o korejskou kulturu a také proto, že zde je nedostatek literárních informací o životě dané minority v České republice.

2 CÍL A METODOLOGIE

2.1 Cíl

Cílem je seznámení s korejskou menšinou, která žije na území ČR. Pomocí vlastního výzkumu a relevantních údajů z příslušné literatury, získat informace o jejich způsobu života, kultuře a jazyku. Dalším bodem je přijatá kultura a vztah mezi Koreou a Českou republikou. V praktické části se práce zaměřuje na zodpovězení výzkumné otázky: Jsou Češi otevření ke Korejcům a jejich kultuře, jaký je jejich vzájemný vztah? Dále pomocí výzkumných podotázek zjistit rodinné vazby, vliv věku a pohlaví na integraci a důvod migrace. Mimo jiné se práce zabývá organizacemi a osobnostmi, které se zasloužily o podvědomí korejské kultury v Čechách.

2.2 Metodologie

Je obecný přístup, který je využíván ke zkoumání vybraného námětu. Využívá k tomu výzkumné metody sběru dat, ty se v sociologických výzkumech dělí na kvantitativní a kvalitativní. Hlavním cílem kvantitativního výzkumu je testování předem připravených hypotéz na určitém vzorku a následně jejich ověřování. Zaměřuje se na vztah mezi dvěma nebo více měřitelnými proměnnými. V případě kvantitativních údajů se jedná hlavně o číselné vyjádření veličiny, ze které je možné vytvořit graf či tabulku pro lepší přehled získaných dat. Kvantitativní výzkum je připravován předem, to u kvalitativního šetření nelze, vytváří se v průběhu sběru dat. Cíl kvalitativního výzkumu je co nejpřesnější porozumění zkoumané problematice, až po teoretické nasycení, tedy stav, kdy již další data neslouží k porozumění námi zkoumaného problému. Aby kvalitativní výzkumník mohl dosáhnout konečného cíle, zodpovězení výzkumné otázky, musí kombinovat více metod. Podle Dismana¹ je kvalitativní výzkum nenumerické šetření a interpretace sociální reality. Kombinováním těchto dvou metod, kvantitativní a kvalitativní, získáme komplexní náhled na námi analyzovanou problematiku. Hendl² přirovnává kvalitativního výzkumníka k detektivovi, který zkoumá data a informace, které získal během terénního výzkumu. Poté si klade nové otázky a vrací se zpátky do terénu, kde své nové teorie ověřuje.

---

¹ DISMAN, Miroslav. Jak se vyrábí sociologická znalost: příručka pro uživatele. 1. vyd. Praha: Karolinum, 1993, 285 s.

² HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Portál, 2008, 50-228 s.

„Výzkumník vyhledává a analyzuje jakékoliv informace, které přispívají k osvětlení výzkumných otázek, provádí deduktivní a induktivní závěry. Seznamuje se s novými lidmi a pracuje přímo v terénu, kde se něco děje. Sběr dat a jejich analýza v kvalitativním výzkumu probíhají v delším časovém intervalu, výzkumný proces má longitudinální charakter“³

Jedním z postupů při zpracování bakalářské práce je studium a rozbor příslušné literatury. Tento sběr dat je základním stavební jednotkou každé práce. Výhodou studia dokumentů je například to, že se dá pracovat s výpovědi osob, které již zemřely či jsou geograficky vzdálené. Důležitost je zde kladena na kvalitu dokumentu a profesionalitu jeho autora. Tento postup je aplikován především v první, teoretické části práce. Praktická část práce vychází z terénního výzkumu, je zde kladen důraz především na kvalitativní data, která jsou doplněna o statistické, kvantitativní údaje. V této části práce jsou zpracována primární data, která jsou výpovědi cílové skupiny. Do které se řadí korejská minorita žijící v ČR, lidé kteří se aktivně zabývají česko-korejskými vztahy a v neposlední řadě výpovědi Čechů, kteří pravidelně přicházejí do styku s korejskou kulturou. Velmi cenné informace v rozsáhlém (opakovaném) polostandardizovaném rozhovoru poskytla korejská rodina Parkových, která žije v Praze v Modřanech. Parkovi jsou v ČR od 14.1.2012 kvůli pracovní příležitosti. Pan Hee Young pracuje v jihokorejské společnosti Hyundai v Ostravě. Z důvodu pracovního vytížení vídá svou rodinu jednou za 14 dní. Paní Hyun Sun Kim se stará v Praze o patnáctiletou dceru YuLim a třináctiletého syna Jun Hyeok. Po příjezdu do České republiky Hyun Sun neuměla ani jedno slovo anglicky, dnes již hovoří jazykem na komunikativní úrovni. Pan Hee Young mluví plyně anglicky, stejně jako obě děti, které zde navštěvují anglickou školu. Z rodiny zatím nikdo neovládá český jazyk, znají slovní spojení typu dobrý den, dobrou chuť a další podobné výrazy. Paní Hyun Sun si je vědoma toho, že znalost češtiny by jí i její rodině velmi usnadnila život a ráda by se aspoň základy jazyku naučila. Hodnotné informace poskytla také Shinae Song. Pochází z města Chumunjin (Jižní Korea), nyní žije již 3 roky spolu s manželem v Praze. Důvodem migrace byla výhodná pracovní příležitost. Opakované polostandardizované rozhovory proběhly se specialistou na Česko-korejské vztahy Mgr. Michalem Krausem, který pracuje v Česko-korejské společnosti. Tématem rozhovoru kromě česko-korejských vztahů, byl i životní styl Korejců jak v ČR, tak i v Jižní Koreji. Další primární data byla získána pomocí dotazníkového šetření prostřednictvím sociální sítě Facebook.

---

³ HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Portál, 2008, 50s. ISBN 978-80-7367-485-4

Kontaktovány byly konkrétně skupiny, kde se shlukují Korejci, kteří žijí v České republice. Na dotazník odpovědělo 6 respondentů. Přínosné informace poskytl Ing. Martin Hadraba, který je ve styku s korejskou minoritou již řadu let. Momentálně pronajímá dům rodině pana Parka, ve kterém dříve bydlela rodina Yukových. Díky této skutečnosti a jeho podrobné výpovědi bylo možné porovnat životní styl obou rodin. K zodpovězení výzkumné otázky „*Jsou Češi otevřeni ke Korejcům a jejich kultuře, jaký je jejich vzájemný vztah?*“ byly využity i relevantní české webové stránky a blogy, které se aktivně zajímají o dění a kulturu Korejské republiky.

3 PŘEHLED ŘEŠENÉ PROBLEMATIKY

3.1 Literární rešerše

K pochopení podstaty etnika je zapotřebí seznámit se s jeho společností, historií a v neposlední řadě i s tradicemi a kulturou. To vše je zevrubně obsaženo v knize *Korea – data a fakta*⁴, kterou z korejštiny přeložila a upravila PhDr. Marta Bušková. Kolektiv autorů se ve svém díle zaměřuje na historii, kulturu, náboženství, politiku, vztahy mezi Severní a Jižní Koreou i těmi mezinárodními. Popisují Korejce jako velmi hrdý národ s bohatou historií. Nezapomínají zmínit dlouhodobé vnitropolitické i mezinárodní (Čína, Japonsko) boje. Co se týká povahy, popisují Korejce jako družné a veselé lidi, kteří se snadno dokážou nadchnout, ale i rozčlít. Jsou velmi hrdí na svou historii a kulturu, ke které bezpochyby patří jeden společný jazyk. Autorka se přiklání k hypotéze lingvistů a etnologů, podle kterých patří korejština do skupiny středoasijských, uralo-altajských jazyků stejně jako např. tibetština, mongolština a japonština, která má velmi podobnou gramatickou strukturu. Dlouhodobý vliv Číny můžeme podle autorů pozorovat jak v mluvené, tak i v psané formě jazyka. Korejské písmo, známé jako „hangul“ bylo vytvořeno v 15. století n. l. Korejská abeceda je i dnes považována za jeden z nejmědětějších systémů písma vůbec. V dalších kapitolách je popisován každodenní život. Zde se čtenář seznámí s tradičním bydlením, stravou, odíváním, svátky a rodinným životem. V této části je vysvětlená hierarchie v rodině. Korejci velmi uctívají své předky a rodiče. Důležitá je i oddanost a věrnost k přátelům. I v dnešní době má ve většině domácností hlavní slovo muž. V knize není ani opomenuto náboženství a jeho vliv na korejskou společnost.

Jan Pokorný ve své knize *Lingvistická antropologie: jazyk, mysl a kultura*⁵ označuje korejštinu jako jazykový izolát, ale zmiňuje i hypotézy jiných lingvistů, kteří tvrdí, že má velmi blízko k altajským jazykům nebo k japonštině. Dle Pokorného kromě znaků, které jsou typické pro jazyky střední Asie, se vyskytují i zdvořilostní normy stejně jako u japonštiny.

---

⁴ KOREAN OVERSEAS INFORMATION SERVICE. *Korea: Data a fakta*. 1. vyd. Bušková, Marta. Praha: Jan, 1992, 199 s. ISBN 89-737-5075-5.

⁵ POKORNÝ, Jan a Juraj HANULIAK. *Lingvistická antropologie: jazyk, mysl a kultura*. 1. vyd. Praha: Grada, 2010, 346 s. ISBN 978-802-4728-438.

Dalšími autory, kteří popisují Korejce a snaží se vyzdvihnout výjimečnost a svébytnost tohoto etnika, jsou Miriam Löwensteinová, Vladimír Glomb a kolektiv. Kniha *Podoby Koreje*⁶ se věnuje jednotlivým aspektům historie a jazyka korejského národa. Je to de facto sborník, který byl sestaven pedagogy z FFUK, doktorandy a odborníky ze zahraničí k 80. narozeninám předního českého koreanisty Vladimíra Pucka.

Jiří Janoš ve své knize *Dokonale utajená Korea*⁷ píše o historii Koreje i její současnosti. V díle jsou zmíněny jak zvyky a tradice, tak i praktické rady, pro zájemce, kteří chtějí zemi navštívit. Autor též zmiňuje vztahy mezi Koreou a Japonskem, které ovlivnily vývoj země. Také rozebírá původ korejštiny, kterou přirovnává k japonštině, protože se u ní též nepodařila najít příbuznost s jiným jazykem.

Kniha *Mnohojazyčnost v České republice*⁸ se zabývá hlavními rysy jazykové situace v ČR. Dle autorů jsou jazyky rozděleny do tří základních skupin, a to jazyky úřední komunikace, tedy čeština. Dále jazyky národnostních menšin a jazyky ostatní. Do poslední skupiny patří imigrantské a mezinárodní jazyky. Korejštinu považují za jazyk izolovaný, ale také zmiňují variantu, že patří k altajským jazykům. Zvýrazňují její odlišnost od japonštiny a čínštiny. Na území ČR s ní mluví primárně jihokorejští specialisté, kteří jsou zaměstnáni v nadnárodních korejsko-českých podnicích.

---

⁶ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam a VLADIMÍR GLOMB. *Podoby Koreje: pocta Vladimíru Puckovi k 80. narozeninám*. Vyd. 1. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, 2013, 305 s. ISBN 978-80-7308-447-9.

⁷ JANOŠ, Jiří. *Dokonale utajená Korea*. 1. vyd. Praha: Libri, 1997, 187 s., [16] s. obr. příloh. Civilizace, země, lidé. ISBN 80-859-8326-5.

⁸ NEKVAPIL, Jiří, MARIÁN SLOBODA a PETER WAGNER. *Mnohojazyčnost v české republice: základní informace*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2009. ISBN 978-807-1065-814.

3.2 Evropské integrační modely

Integrace je proces, během kterého dochází k sjednocení domácí, majoritní společnosti a přistěhovalců v jednu společnost. Je to oboustranný proces, do kterého vstupují jak imigranti, tak majoritní společnost. Imigranti se musí přizpůsobit majoritě, ale ta jim na druhou stranu musí poskytnout přijatelné podmínky pro integraci. Integrační politika musí být flexibilní k potřebám jak migrantům, tak i většinového obyvatelstva.

Podle Baršové a Barši⁹ je možné v západní Evropě odlišit tři modely integrace podle typologie. Názorně je to předvedeno na třech státech ze západní Evropy v průběhu 60. a 80. let v 20. století, z nichž každý má jinou integrační politiku vůči přistěhovalcům.

3.2.1 Etnicko-exklusivistický model – prototyp Německo

Tento typ se uplatňuje v Německu až do konce 90. let. Je též nazýván modelem „hostujících dělníků“ a „diferenčního vyčlenění“. Integrační politika je podřízena trhu práce, a proto se na pobyt přistěhovalců pohlíží jako na dočasný. Neprobíhají žádné snahy, aby imigranti přejímali majoritní kulturu. Je bráno za samozřejmost, že se vrátí zpět do své vlasti. Zcela opačná je situace, když se však jedná o přistěhovalce německého původu, ti mají automaticky nárok na občanství.¹⁰

3.2.2 Asimilační model – prototyp Francie

V tomto typu integrace jsou přistěhovalci zařazeni rovnoprávně do společnosti, ale musí se zcela asimilovat. Tedy přijmout francouzské občanství a zapadnout do majoritní společnosti kulturně i politicky. Výjimky jsou nepřípustné, narušovaly by jediný, nedělitelný občanský národ.¹¹

3.2.3 Pluralistický – multikulturní model – prototyp Velká Británie

Zde se stejně jako ve Francii přistupuje k imigraci jako k trvalé. Nicméně přistěhovalci nejsou nuceni vzdát se své kultury. Majoritní společnost je uznává

---

⁹ BARŠOVÁ, Andrea a Pavel BARŠA. *Přistěhovalectví a vnější politika: imigrační a integrační politiky v USA, západní Evropě a Česku*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita v Brně, Mezinárodní politologický ústav, 2005, 36 s.

¹⁰ Tamtéž

¹¹ Tamtéž

jako samostatné kulturní komunity. Myšlenka harmonického soužití. Základní jednotkou není jedinec, ale etnicko-kulturní komunita.¹²

3.3 Integrační politika ČR

V České republice je podle usnesení vlády ze dne 16. ledna 2013, v aktualizované Koncepci integrace cizinců – Společné soužití v roce 2013, důležité dosáhnout efektivního a bezproblémového soužití mezi majoritou a minoritou.

„Úkolem společnosti ČR je vytvářet cizincům podmínky pro jejich plnou účast na životě společnosti, zajistit rovné zacházení, dbát na prosazování rovných příležitostí pro ženy a muže – cizinky a cizince, poskytovat ochranu před diskriminací a dalšími negativními jevy, a integraci cizinců napomáhat. Ze strany cizinců předpokládá integrace vůli zapojit se do společnosti, dodržovat právní předpisy a znát a respektovat hodnoty přijímací země i Evropské unie.“

Česká integrační politika je primárně zaměřena na cizince se stálým nebo dlouhotrvajícím pobytem. Konkrétně se zabývá imigranty ze třetího světa, tedy mimo Evropskou unii, Evropský hospodářský prostor a Švýcarsko. Mezi své teze zahrnuje i postavení ženy – cizinky nejenom na pracovním trhu, ale i v domácnosti. Mezi hlavní pilíře politiky integrace patří znalost českého jazyka, orientace ve společnosti, ekonomická a sociální soběstačnost a vztahy mezi komunitami. Znalost majoritního jazyka je zcela zásadní pro začlenění imigrantů do společnosti. Aby bylo cizinci uděleno trvalé povolení k pobytu, musí prokázat znalost jazyka českého na úrovni A1, podle zákona o pobytu cizinců z 1. ledna 2009. Čeština je u některých cizinců na velmi špatné úrovni, především u nově příchozích migrantů nebo u cizinců, kteří se pohybují pouze ve své komunitě, například kvůli zaměstnání nebo zůstávají doma, kde nepřijdou do kontaktu s majoritou (ženy-cizinky). V ČR je zaznamenána nedostatečná dostupnost kurzů českého jazyka, jak z hlediska času, tak i lokality. Dalším problémem je nedostatek kvalifikovaných lektorů, kteří by cizince českému jazyku učili a kontinuita kurzů. Pro získání trvalého pobytu sice stačí složit zkoušku z českého jazyka na úrovni A1, ale pro zaměstnání, profesní růst a celkové začlenění do společnosti je to hrubě nedostačující. Cílovou skupinou pro integraci jsou samozřejmě děti cizinců, které mají státem nařízenou povinnou školní docházku,

---

¹² BARŠOVÁ, Andrea a Pavel BARŠA. *Přistěhovalectví a vnější politika: imigrační a integrační politiky v USA, západní Evropě a Česku*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita v Brně, Mezinárodní politologický ústav, 2005, 36 s.

pokud je jejich pobyt v České republice delší jak 90 dní. Bezplatná výuka českého jazyka pro děti je však pouze pro imigranty z Evropské unie. A to je velmi závažný problém, jelikož migranti z třetích zemí světa nemají často potřebné finance, aby svým dětem zajistili kvalitní výuku českého jazyka, která je pro jejich vzdělání nezbytná. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy to prozatím řeší dotacemi na projekty škol z finančních prostředků na integraci¹³. Pro získání státního občanství je od 1. ledna 2014 nutná znalost češtiny na úrovni B1. Cizinci své občanství dokládají složením mezinárodní zkoušky, která probíhá pod záštitou Univerzity¹⁴. Česká republika má podle Eurostatu nízkou míru naturalizace. Novela zákona¹⁵ o nabývání státního občanství by to měla změnit. Kromě prokázání znalosti českého jazyka na úrovni B1 bude muset žadatel o státní občanství splnit i test z reálií. Důvodem této změny má být motivování cizinců, aby se lépe seznámili s českým ústavním právním systémem, státními symboly, kulturou a historií České republiky¹⁶. Orientace v majoritní společnosti je pro cizince velmi důležitá, zejména v oblasti zákona. Mnoho lidí, kteří do ČR přijedou za prací, nejsou dostatečně informováni o svých právech a situaci v majoritní společnosti a stávají se tak zcela závislí na svých zaměstnavatelích či prostřednících, kteří toho mnohdy zneužívají. V ČR je mnoho organizací, které imigrantům pomáhají se začleněním a orientací ve společnosti. Například „Mezinárodní organizace na migraci (IOM)“, se zaměřuje na migranty v ČR, „Most pro lidská práva (MPLP)“, který poskytuje odborné poradenství a jazykové kurzy a mnoho dalších institucí.

---

¹³ USNESENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY: k Postupu při realizaci aktualizované Koncepce integrace cizinců - Společné soužití v roce 2013. In: *Cizinci.cz: Články* [online]. 2013 [cit. 2014-02-12]. Dostupné z: <http://www.cizinci.cz/files/clanky/988/Postup.pdf>

¹⁴ ŽADATELÉ O ČESKÉ OBČANSTVÍ BUDOU NOVĚ SKLÁDAT JEDNOTNOU ZKOUŠKU Z ČEŠTINY. In: *Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy: Tiskové zprávy 2013* [online]. 2013 [cit. 2014-02-12]. Dostupné z: <http://www.msmt.cz/ministerstvo/novinar/zadatele-o-ceske-obcanstvi-budou-nove-skladat-jednotnou>

¹⁵ Zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky)

¹⁶ ČANĚK, Marek, Pavel ČIŽINSKÝ a Marián SLOBODA. Přípomínky MKC Praha k návrhu vyhlášky o prokazování znalosti českého jazyka a českých reálií pro účely státního občanství. *Www.migraceonline.cz* [online]. 2013, Zahraniční zaměstnanci na trhu práce, 3.10.2013 [cit. 2014-01-03]. Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/pripominky-mkc-praha-k-navrhu-vyhlasky-o-prokazovani-znalosti-ceskeho-jazyka-a-ceskych-realii-pro-ucely-statniho-obcanstvi>

3.4 Multikulturalismus

Podle Eriksena je multikulturalismus ideál harmonického soužití odlišných skupin, jak z hlediska kulturního, tak etnického v pluralitní společnosti. Význam kulturního uvědomění a vlastní identity je globálním jevem, který lze pozorovat ve společnosti, umění i politice. Tento jev je patrný zejména v zemích, kde jsou početné přistěhovalecké komunity. Zde vyvstávají diskuze o ideálním společném soužití. Z politického hlediska se diskuze zaměřují na lidská práva a vztahy mezi majoritní a minoritní skupinou. Multikulturalismus lze také definovat jako doktrínu, která praví, že menšinové etnické skupiny mají stejné právo na udržování své kultury jako majorita. Tedy každý občan má právo na rovné zacházení ze strany státu i většinové společnosti, stejně tak má ale i občan z menšiny právo na udržování své kulturní identity. Zde ovšem nastává problém. Eriksen jako příklad uvádí používání tělesných trestů při výchově dětí ve Skandinávii a ve Velké Británii. Ve Skandinávii je tento typ trestů protizákonný, ale v Británii nikoliv. Zde podle něj dochází ke konfliktu práva na rovnost a práva na uchování své kultury.¹⁷ Existuje několik názorů na multikulturalismus, jak ze strany jeho zastánců, tak i kritiků. Velmi často je ve spojení s tímto termínem upozorňováno na jeho problematické vymezení.

„Jednou je jím míněn určitý typ společenské situace, jindy se jedná o vědeckou teorii, v dalším případě pak o politický cíl, vizi či ideál, anebo o soubor praktických či edukativních strategií, které směřují k naplnění tohoto ideálu. Zároveň je multikulturalismus klasifikován jako ideologie, koncept, princip, diskurs či hnutí, ale také jako hodnota, postoj, problém nebo výzva. A nezřídka je tento výraz používán prostě jako slovo bez jakéhokoliv bližšího určení.“ Tomáš Hirt¹⁸

3.5 Mezinárodní konference na téma multikulturalismus

V březnu roku 2012 byla uspořádána mezinárodní konference na téma „Multikulturalismus nebo transkulturní komunikace?“ na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové. Organizátorům se podařilo zajistit pestré spektrum řečníků, zastánců i odpůrců multikulturalismu. Mezi pozvanými mluvčími byli například Pavel Barša, který

¹⁷ ERIKSEN, Thomas Hylland. *Sociální a kulturní antropologie: příbuzenství, národnostní příslušnost, rituál*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2008, 337-338 s.

¹⁸ JAKOUBEK, Marek a Tomáš HIRT. *Soudobé spory o multikulturalismus a politiku identit: (antropologická perspektiva)*. Editor Tomáš Hirt. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, 9 s.

působí na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, Joseph Freise z Německa a Michael Hauser z Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy.¹⁹

3.5.1 Problematika multikulturalismu v Evropě dle Pavla Barši

Barša na konferenci uvedl, že multikulturalismus chápe jako soubor integračních politik, způsob integrace menšin do středního proudu. Zároveň podotýká, že je to klíčový problém posledních 40 let přistěhovalců v evropských státech. Jako jeden ze způsobů integrační politiky uvedl asimilaci. Její zastánci tvrdí, že pouze díky přizpůsobení minorit, tedy když se vzdají svých partikulárních diferencí, lze zajistit rovnost lidí ve společnosti. Barša asimilaci vysvětluje na životě Christiana Johanna Heinricha Heineho, židovsko-německého básníka, který konvertoval ke křesťanství. Sám Heine o konverzi mluvil jako o vstupence do Evropy. Barša říká, že právě konverze mu umožnila stát se jedním z největších německých básníků 19. století. Zároveň upozorňuje, že asimilace má i druhou stránku, o které její příznivci nemluví, a to že některé menšiny nejsou asimilovatelné, následuje tedy exkluze ze společnosti. Období asimilace národů vedlo ve 40. letech ke genocidě Židů. Po druhé světové válce si Evropa uvědomila nebezpečí tohoto typu politické integrace a začala rozvíjet politiku nediskriminace, tedy zajistit rovná práva menšinám, uznat jejich difference a zajistit základní lidská práva nejenom mainstreamové skupině.²⁰

Druhý specifický typ politiky jsou afirmativní akce – politika vyrovnávání příležitostí. Barša u obou politik upozorňuje opět na stinnou stránku. Aby byla zajištěna nediskriminace, rovná práva příslušníků menšin a jejich vyrovnávající příležitosti, tak musí být kategorizováni. Jako příklad uvádí odlišení Roma od Čecha.²¹

Třetí typ integrační politiky je multikulturalismus v úzkém slova smyslu, politiky kulturního uznání. Zde jako příslušné paradigma uvádí opět židovské obyvatelstvo v Evropě během 21. století. Ve chvíli, kdy je většinová společnost prostoupena protimenšinovým předsudkem, v tomto příkladu antisemitismem, tak nestačí říct, že Židé budou mít rovná práva jako majoritní společnost. V první řadě se musí začít bojovat s předsudkem. Politika kulturního uznání by v tomto případě vyzdvihovala přínosy Židů do

---

¹⁹ BLAHOUTOVÁ, Tereza. „*Multikulturalismus nebo transkulturní komunikace?*“ [video dokument]. 2012, Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/stale-ziva-diskuse-o-multikulturalismu>

²⁰ Tamtéž

²¹ Tamtéž

Evropské kultury. „Tahle politika uznání, multikulturalismus v užším slova smyslu, je vlastně nástrojem emancipace podřízené skupiny, která je vyloučena nebo stigmatizována.“ Je tu stejný problém jako u předešlých politik, kategorizace. Stále se zde mluví o Židech, i když v dobrém slova smyslu, a ne jako například o Němcích, Rakušanech, tedy příslušnicích té univerzálnější kategorie.²²

Barša dále zmiňuje obrat k liberálnímu multikulturalismu, který nastal v 90. letech ve Velké Británii a Nizozemí, tedy v zemích, které byly „majáky multikulturního přístupu“. Liberální názor na multikulturalismus říká „*Multikulturalismus jako takový se musí opustit, protože místo toho aby integroval občany z menšin do většinové společnosti, tak je uzavírá do svých komunit. Stát by neměl podporovat různost. Neměl by ji popírat, ale ani podporovat, naopak měl by podporovat soudružnost občanskou, pěstovat v migrantech identitu majority*“. Tahle politika se v 90. letech nejvíce dotkla Muslimské komunity, jakožto největší imigrační komunity v Evropě.²³

V poslední části své přednášky Barša zmiňuje nebezpečí návratu k politice asimilace. Konkrétně zmiňuje situaci Muslimů v Evropě, která se rapidně zhoršila po teroristických útocích 11. září 2001, kdy se opět začala prohlubovat propast mezi západním a islámským světem. V roce 2003 byl svolán konvent k Evropské ústavě. Pojednával o tom, aby ústava zahrnovala nejenom „*Evropské dědictví*“, ale i křesťanské kořeny. Návrh nakonec nebyl přijat. Byl by to jasný vzkaz pro muslimy. Dále Barša upozornil na útoky předních evropských politiků na multikulturalismus v kontextu problémů s integrací. Jako příklad uvedl výrok ministra vnitra Francie Claude Guéanta, který prohlásil, že by se Židé a Muslimové měli vzdát svých zvyklostí, že jsou to přežitky. Po vlně nevole, se veřejně omluvil s tím, že to myslel jen tak. „*Od kdy politici říkají něco jen tak?*“²⁴

3.5.2 Problematika multikulturalismu v Evropě dle Josepha Freise

Freise označil multikulturalismus jako nedílnou součást Evropy, se kterou vyvstávají samozřejmě konflikty. Může se jim předcházet, pokud bude panovat vzájemný respekt ke kulturním diferencím a sdílením hodnot. Zmínil tři názory na společné soužití.²⁵

---

²² BLAHOUTOVÁ, Tereza. „*Multikulturalismus nebo transkulturní komunikace?*“ [video dokument]. 2012, Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/stale-ziva-diskuse-o-multikulturalismu>

²³ Tamtéž

²⁴ Tamtéž

²⁵ Tamtéž

První skupina se myslí, že je potřeba multikulturní vzdělávání a mezikulturní setkávání, aby fungovalo společné soužití. Druhá skupina podle něj odsuzuje tyto interkulturní snahy. Zástupci této skupiny říkají: „*Neexistuje německá kultura, česká kultura, turecká kultura, ale existuje nová hybridní kultura.*“ Třetí skupina kritizuje obě předcházející, „*Potřebujeme vůbec kulturu?*“. Kritizují samotný zájem o kulturu, protože prý existují mnohem závažnější problémy v naší společnosti.²⁶

Stejně jako Barša pokládá asimilaci za negativní, jak z hlediska majority, tak minority. Zmiňuje projekt ze strany migrantů, který běží v německých školách. Děti si doma pojmenovávají věci v rodném jazyce a ve školce si pak dané výrazy učí v majoritní řeči – němčině. „*Multikulturalismus by měl též znamenat, že většinová společnost by měla znát kulturu svých sousedů, imigrantů.*“ Jako příklad udává znalost cizích řečí. Evropané přikládají důležitost znalosti jazyků mimo mateřštinu. V Basileji se dokonce zastává názor, že každý by měl umět mluvit svou rodnou řečí, pak angličtinou – lingua franca a dalším třetím jazykem. To samé by mělo platit i u kultury.²⁷

Důležité je společenské uznání a budování identity u jedince. Podle výzkumů se stále mnoho imigrantů setkává s diskriminací. Podle Freise je důležitá aktivní účast imigrantů na společenském životě. Musí mít možnost pracovat a zakládat si své vlastní organizace. Také zmiňuje důležitost vzdělání, je potřeba sociálních pracovníků a lektorů, kteří pomohou přistěhovalcům se začleněním do společnosti. „*Důležité je usilování o dobré vzájemné vztahy, pokud se vyhýbáme záměrně poznání či setkání s jinou kulturou, je to počátek rasismu.*“²⁸

3.5.3 Problematika multikulturalismu v Evropě dle Michaela Hausera

V multikulturalismu je nezbytná revize. Kritiky na něj jsou ze všech stran, pravice i levice. Myšlenka multikulturalismu je již od dob renesance. Místo ale hesla „*soužití*“, přichází hesla jako „*přizpůsobení se*“. Hauser odlišuje několik typu multikulturalismu.²⁹

Obsahový multikulturalismus usiluje o to, objevit v kulturách něco společného a na základě toho vytvořit společné soužití. Jako příklad uvádí současný pokus katolického

---

²⁶ BLAHOUTOVÁ, Tereza. „*Multikulturalismus nebo transkulturní komunikace?*“ [video dokument]. 2012, Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/stale-ziva-diskuse-o-multikulturalismu>

²⁷ Tamtéž

²⁸ Tamtéž

²⁹ Tamtéž

teologa Hanse Künga, který se snaží ve všech světových náboženstvích najít společné rysy. Současný vládnoucí multikulturalismus je podle Hausera formální. Zde nejde jenom o harmonické spolužití kultur, ale je tady jistá pozice, jistá pozice bez obsahu. „*Když se zeptáme stoupence multikulturalismu, zda se hlásí k evropské kultuře, tak odpoví, že se hlásí k multikulturalismu. Zde vidíme určitou distanci, která je mezi formálním multikulturalismem a každým obsahem, každou kulturou.*“ Ztráta aspektů jednotlivých kultur. Liberální multikulturalismus usiluje o neutrální půdu, na níž by byla stanovena komunikativní pravidla pro koexistenci odlišných kultur. Samotný multikulturalismus chce usilovat o tzv. neutrální rámec. Hauser zde odkazuje na Slavoj Žižka, který zavádí „příkaz pána“. Něco, někdo určuje pravidla hry. Příkaz „pána - multikulturalismu“, ale vyvolává nesouhlas a touhu překročit zákaz. Jako příklad uvádí situaci ve Velké Británii, kdy v roce 2007 byl vydán zákaz nepoužívat vánoční symboliku ve veřejných institucích. Na to se u arabských obchodníků začaly ve výlohách objevovat jesličky. Byl to symbol solidarity s křesťany a majoritní kulturou. „*My postavíme jesličky, protože nechceme, aby Evropa byla zcela vyprázdněná.*“ Slavoj Žižek dále upozorňuje na schizofrenii multikulturalismu, pokud přijde do styku s cizí kulturou.³⁰

1. Kulturu přijme s tím, že zapadá do našeho obrazu cizí kultury. Příkladem je jiné oblékání, gastronomie atd.
2. Jinak se chová ke kultuře, kde jsou větší difference, například ženská obřizka.
3. Setká se s cizí kulturou, kde se porušují základní lidská práva, ale nechává to být. Jako příklad Žižek uvádí Saudskou Arábii.³¹

Podle Hausera je multikulturalismus velmi přizpůsobivý. „*Jako bychom předem věděli, jakým způsobem budeme přistupovat k určitým kulturám. Multikulturalismus zde slouží jako prostředek, který legitimuje a ospravedlňuje.*“ Hauser kritizuje multikulturalismus za jeho přístup k ostatním kulturám na základě identity. „*Multikulturalismus chápe ostatní kultury tak, jak ony sebe prezentují, chybí druhý pojem neidentita. To co identita nedokáže zachytit.*“³²

---

³⁰ BLAHOUTOVÁ, Tereza. „*Multikulturalismus nebo transkulturní komunikace?*“ [video dokument]. 2012, Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/stale-ziva-diskuse-o-multikulturalismu>

³¹ Tamtéž

³² Tamtéž

Problematika multikulturalismu, je stále živým tématem, které je nutné dořešit. Momentální koncept je třeba upravit tak, aby vyhovoval majoritě i minoritě a zároveň umožnil zachování hlavních rysů kultury obou skupin bez vytváření konfliktů.³³

4 KOREJSKÁ REPUBLIKA

Korejský poloostrov se nachází na severovýchodu Asie. V roce 1948 se rozdělil na dvě části, Korejskou lidově demokratickou republiku, kde byl s pomocí Sovětského svazu postaven Kim Ir-sen do čela komunistického režimu a Korejskou republiku, která se stala demokratickou zemí s prezidentským systémem. Dne 25. června 1950 byl zahájen útok ze strany Severní Koreje. Po třech dnech bylo dobyt hlavní město Soul a po něm byl obsazen zbytek země kromě „*Pusanského perimetru*“ na jihovýchodě ostrova. Ke zvratu v korejské válce došlo po zásahu OSN, která do Jižní Koreje poslala vojsko, kterému se podařilo zemi osvobodit. Následovalo zapojení vojenských sil komunistické Číny. Krvavé boje skončily dne 27. července roku 1953, kdy bylo podepsáno příměří. Kromě rozdělení národa to také znamenalo separaci mnoha rodin, jejichž členové mezi sebou ztratili kontakt. K výměně návštěv rodinných příslušníků došlo poprvé od korejské války v roce 1985. Řada diplomatických setkání podnícena snahou o sjednocení obou zemí skončila neúspěchem. Důvodem byly a jsou propastné ideologické rozdíly mezi zeměmi. Mezi oběma zeměmi panuje stálá nevraživost a je tu potenciální nebezpečí ozbrojeného konfliktu. Dne 11.3.2013 Severní Korea oznámila, že okamžitě vypovídá dohodu o příměří, kterou byla ukončena korejská válka (1950-1953). Stalo se tak poté, co Korejská republika a USA zahájily každoroční společné vojenské cvičení. Velkým problémem zůstává i jaderný program KLDŘ.³⁴ Podle Michala Krause³⁵ si obyvatelé Jižní Koreje s hrozbami ze severu nedělají moc starosti. Dokonce je v mediích občas parodován výrok stalinistického vůdce KLDŘ Kim Čong-una, ve kterém slibuje Jižní Koreji ohnivý déšť, který její území promění v ohnivé moře.

---

³³ BLAHOUTOVÁ, Tereza. „*Multikulturalismus nebo transkulturní komunikace?*“ [video dokument]. 2012, Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/stale-ziva-diskuse-o-multikulturalismu>

³⁴ KOREAN OVERSEAS INFORMATION SERVICE. Korea: Data a fakta. 1. vyd. Bušková, Marta. Praha: Jan, 1992, 39-48 s.

³⁵ Informátor Mgr. Michal Kraus - Specialista česko-korejských vztahů / 체-한관계 전문가

Korejská republika je demokratický stát v čele s prezidentem. V roce 2013 nastoupila do prezidentského úřadu poprvé žena (Pak Kun-hje). Ačkoli byla země po Korejské válce značně zdevastovaná, dokázala vzchopit a nyní patří k nejvyspělejším zemím světa.

Korejskou vlajku tvoří čtyři trigramy, které představují čtyři čínské představy o vesmíru. V levém horním rohu je znak „Kun“, který představuje vzduch. Pod ním je znak „Yi“, který symbolizuje oheň. V pravém horním rohu je znak vody neboli „Kam“ A poslední znak zastupuje element země, „Kon“³⁶

Obrázek 1- Vlajka Jižní Koreje³⁷

„Bílé pozadí znamená mír. Modročervený kruh uprostřed se nazývá "TaeGuk" - počátek všech věcí ve vesmíru. Hlavní myšlenka je perfektní harmonie a rovnováha: spojení nekonečného koloběhu, vyplývající z jedné složky. Modrá část Taeguku je nazývána "Jin" a reprezentuje všechny negativní polohy rovnováhy která je typická pro tento symbol. Červená část se nazývá "Jang" a popisuje všechny pozitivní stránky.“³⁸

³⁶ Korejská vlajka (Taegukki). In: *Irimiki* [online]. 2013 [cit. 2014-02-17]. Dostupné z: <http://irimiki.wu.cz/kovlaj.php>

³⁷ Tamtéž

³⁸ Tamtéž

4.1 Korejšťina

Jako jediný jazyk Koreje, je velmi silným faktorem, který posiluje národní identitu. Zařazení korejšťiny není jednoznačné, někteří odborníci ji považují za jazykový izolát, ale jiné lingvistické a etnologické hypotézy ji řadí mezi uralo-altajskou či japonskou jazykovou rodinu.³⁹ Na psané i jazykové podobě jsou patrné kulturní vlivy Číny, ale z hlediska struktury se podobá japonštině. V obou případech jsou používány zdvořilostní tvary, které vyjadřují úctu vůči tomu, ke komu nebo o kom se hovoří. Korejšťina patří mezi aglutimační jazyky, které přidávají ke kořenu slova předpony, přípony a spony. Její slovosled je typu SOV (subject, object, verb), tedy podmět, předmět a sloveso.⁴⁰ Kromě hlavní abecedy „hangulu“, která byla vytvořena učenici v 15. století n. l. má také „hanju“, jenž je složena z čínských znaků, které se ale čínsky nevyslovují. Většinou se používá pro upřesnění významu slov, která se píše v „hangulu“ a mají mnohoznačný význam. Kromě standartní korejšťiny, která je používána především v Soulu a jeho okolí, má jazyk i několik dialektů, které se odlišují podle geografických oblastí. Diference jsou ale minimální. Korejci se mezi sebou dorozumí po celé zemi. Korejská abeceda se skládá z 10 samohlásek a 14 souhlásek, které se mohou různě kombinovat.

Tabulka 1 – Přeložené samohlásky do českého jazyka⁴¹

SAMOHLÁSKY									
ㅏ / A	ㅑ / JA	ㅓ / Ů	ㅕ / JŮ	ㅗ / O	ㅛ / JO	ㅜ / U	ㅠ / JU	ㅡ / Ů	ㅣ / I

Tabulka 2 – Přeložené souhlásky do českého jazyka⁴²

SOUHLÁSKY													
ㄱ / K	ㄴ	ㄷ / T	ㄹ / L	ㅁ /	ㅂ / P	ㅅ	ㅇ /	ㅈ / Č	ㅊ /	ㅋ /	ㅌ /	ㅍ /	ㅎ
(G)	/N	(D)	(R)	M	(B)	/S	NG	(DŽ)	ČCH	KCH	TCH	PCH	/H

³⁹ POKORNÝ, Jan a Juraj HANULIAK. *Lingvistická antropologie: jazyk, mysl a kultura*. 1. vyd. Praha: Grada, 2010, 178 s.

⁴⁰ KOREAN OVERSEAS INFORMATION SERVICE. *Korea: Data a fakta*. 1. vyd. Bušková, Marta. Praha: Jan, 1992, 13-14 s.

⁴¹ Korejšťina. In: *Korea.cz* [online]. 2014 [cit. 2014-02-14]. Dostupné z: <http://www.korea.cz/korejstina.php>

⁴² Tamtéž

4.2 Náboženství

Korejská ústava obsahuje článek, který zaručuje náboženskou svobodu vyznání. K tradičním náboženstvím v zemi patří šamanismus, buddhismus, taoismus, konfucianismus a křesťanství. Podle sčítání lidu, které proběhlo v roce 2005 je v Jižní Koreji přes 53% věřících. Z toho tvoří 43% buddhisté, 34,5% protestanti, 20,6% katolíci zbytek tvoří won-buddhisté, vyznavači konfucianismu, šamanismu a další.⁴³ Uctívání přírody a přesvědčení, že nejen lidé jsou obdařeni duchem, je nejstarší forma víry v Koreji. Šamanismus praví, že duše jsou v přírodě všude kolem nás, sídlí v živých tvorech, ale i v neživé přírodě. Šaman má roli prostředníka, který komunikuje se světem duchů. Mezi jeho úkoly patří převádět duše zemřelých na druhou stranu, do posmrtného života. Má také léčivou moc a schopnost odvrátit kletby a neštěstí. „*V korejském šamanismu je uctíváno tisíce duchů a démonů, kteří sídlí prakticky ve všech přírodních jevech – stromech, skalách, horách, potocích, ale stejně tak i v nebeských tělesech. K nejdůležitějším aspektům této víry patří hluboce zakořeněná víra v duše mrtvých.*“ Šamanismus existuje v Jižní Koreji ještě dnes, ale na rozdíl od minulosti, bývají nyní šamani především ženy. Většina Korejců ho vnímá jako pestrou kulturní tradici, zejména lidé z mladší generace.⁴⁴ „*Buddhismus je propracovaný nábožensko-filosofický systém, který klade důraz na osobní spásu prostřednictvím odříkání se pozemských tužeb.*“ Počátek buddhismu v Koreji se oficiálně datuje rokem 372, ale jsou dokumenty, které prokazují přítomnost tohoto učení na korejském poloostrově mnohem dříve. Lidská existence je dle buddhismu pomíjivá a plná utrpení. Cíl vyznavačů buddhismu je dojít nirvány, tedy přerušit sansáru, nekonečný koloběh života (převtělování).⁴⁵ V roce 1392 konfucianismus nahradil v roli státního náboženství buddhismus, který byl oživen až s příchodem Japonců v roce 1910. V dnešní době zažívá buddhismus v Koreji renesanci. Konfucianismus byl vždy úzce spjat se vzděláním a civilní správou. Vliv tohoto učení je patrný na korejském poloostrově dodnes. Jeho zastánci v něm vidí řešení na prohlubující se problémy ve společnosti. Na druhé straně odpůrci konfucianismu ho vidí jako strnulou konzervativní překážku, která brání modernizaci země. Křesťanství se v zemi začalo šířit až v 17. století. Počet lidí, kteří konvertovali, rapidně vzrůstal, a to i přes hrozbu pronásledování. Šíření jiného náboženství

⁴³ Religion. In: *Korea.net: Gateway to Korea* [online]. 2013 [cit. 2014-02-14]. Dostupné z: <http://www.korea.net/AboutKorea/Korean-Life/Religion>

⁴⁴ KOREAN OVERSEAS INFORMATION SERVICE. *Korea: Data a fakta*. 1. vyd. Bušková, Marta. Praha: Jan, 1992, 133-134 s.

⁴⁵ IRJŇON., *Samguk jusa: nepominutelné události Tří království*. Vyd. 1. Překlad Miriam Löwensteinová, Marek Zemánek. Praha, 2012, 19-26 s.

bylo zakázáno. Velmi tvrdé pronásledování křesťanů bylo v období 1863-1876. V pozdějších letech bylo kanonizováno 103 mučedníků z tohoto období. Od roku 1962 je ustanovena oficiální hierarchie katolické církve v Koreji. K dalšímu svatořečení došlo v roce 1984, kdy papež Jan Pavel II v Soulu kanonizoval 93 Korejců, kteří zahynuli mučednickou smrtí, poprvé se tak stalo mimo území Vatikánu. Protestantská církev působí v Koreji již od roku 1975, rozšířila se hlavně díky misionářům, kteří šířili vzdělanost a pomáhali s modernizací země. Islám se do Koreje dostal spolu s Korejci, kteří se vrátili s Mandžuska, kam uprchli na počátku 20. století kvůli japonské nadvládě (1910-1945). V počátku byl jejich náboženský život omezen kvůli absenci mešit. Situace se zlepšila během korejské války (1950-1953), kdy OSN na pomoc vyslala i turecké jednotky, které pravidelně konaly bohoslužby. K prvním islámským bohoslužbám došlo v roce 1955, následovalo zvolení prvního korejského imáma. V roce 1976 byla v hlavním městě vysvěcena ústřední mešita.⁴⁶

5 VLASTNÍ VÝZKUM

Tato kapitola se zaměřuje na česko-korejské vztahy, podvědomí Čechů o korejské kultuře a na výzkumnou otázku „Jsou Češi otevřeni ke Korejcům a jejich kultuře, jaký je jejich vzájemný vztah?“ Dále se zabývá akulturací korejské minority v České republice. Jsou zde zmíněny základní aspekty korejské kultury, které jsou následně konfrontovány s výpovědí informátorů, se kterými byla daná problematika řešena.

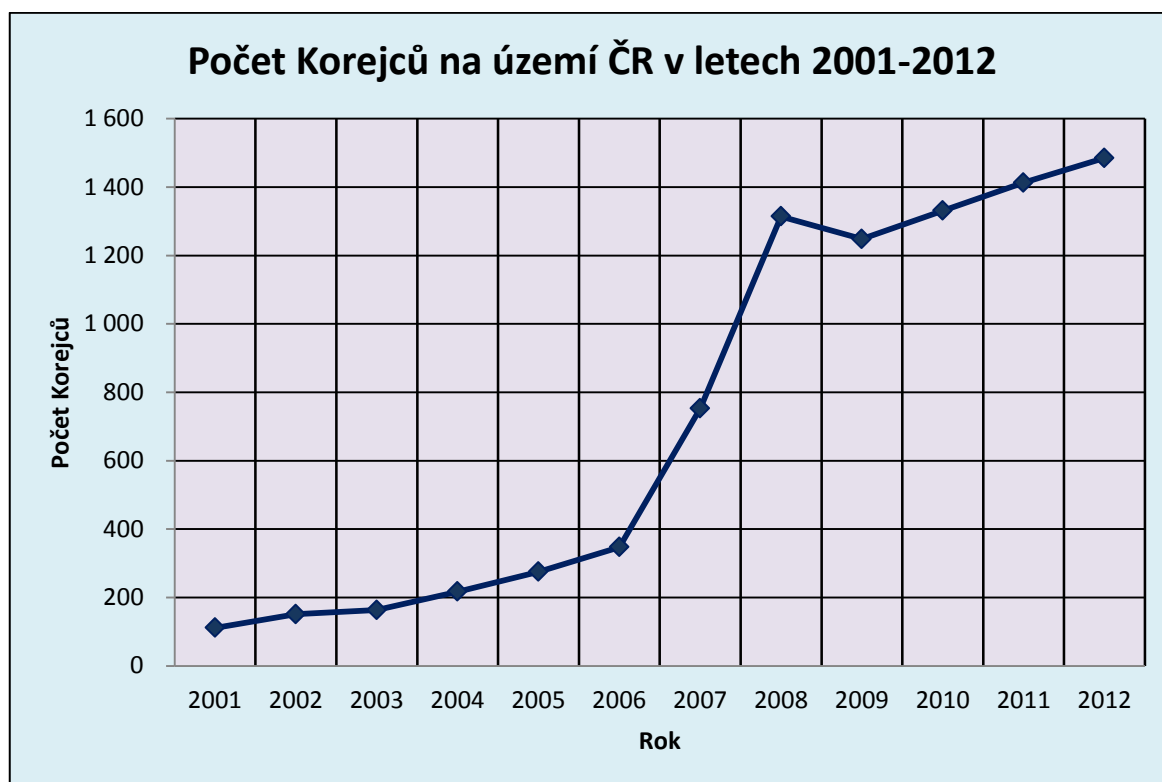
---

⁴⁶ Religion. In: *Korea.net: Gateway to Korea* [online]. 2013 [cit. 2014-02-14]. Dostupné z: <http://www.korea.net/AboutKorea/Korean-Life/Religion>

5.1 Korea v ČR

K navázání česko-korejských vztahů došlo v březnu 1990, od té doby dochází k pravidelné návštěvě politiků z důvodů upevnění diplomatických vztahů. Rozvoj obchodu mezi Českou republikou a Jižní Koreou má za následek pracovní migraci z obou států. Z následujícího grafu a tabulky je patrné, že počet Korejců u nás stoupá. Právě tyto statistická data by měla být podnětem, aby se Korejci a jejich kultura dostala do podvědomí českého obyvatelstva, jak kvůli vzájemným vztahům v ČR, tak kvůli vztahům mezinárodním.

Graf 1 – Počet Korejců na území ČR v letech 2001-2012⁴⁷

Graf č. 1 názorně ukazuje pomocí křivky vývoj počtu Korejců za dané období 2001-2012. Od roku 2001 počet imigrantů z Jižní Koreje stoupá, mírný pokles je zaznamenán v období 2008-2009. Od roku 2009 se počet imigrantů opět zvyšuje. K velkému nárůstu korejské populace došlo v letech 2006 až 2008, kdy se počet Korejců žijících u nás víc jak ztrojnásobil.

⁴⁷ Český statistický úřad: Publikace. Český statistický úřad [online]. 2013 [cit. 2013-12-20]. Dostupné z: http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/archiv_publicaci

V následující tabulce číslo 3 je patrný celkový počet Korejců v daném roce a kolik jich tu pobývá dlouhodobě. Dle vyhlášky Ministerstva vnitra České republiky o dlouhodobý pobyt má cizinec oprávnění podat, pokud:

- na území pobývá na vízum k pobytu nad 90 dnů
- hodlá na území přechodně pobývat po dobu delší než 6 měsíců
- a trvá-li zároveň stejný účel pobytu (jsou výjimky např. u modré karty, sloučení rodiny, vědci).⁴⁸

„Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu bez předchozí podmínky pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů lze ve stanovených případech podat na zastupitelském úřadu ČR (studium, vědecký výzkum, společné soužití rodiny, rezident jiného členského státu EU, modrá karta a zelená karta)“⁴⁹

Tabulka 3 Počet Korejců v ČR v letech 2001-2012⁵⁰

rok	celkem	dlouhodobý pobyt
2012	1 485	1 130
2011	1 413	961
2010	1 331	1 034
2009	1 248	1 011
2008	1 314	770
2007	753	696
2006	347	304
2005	275	237
2004	217	188
2003	163	145
2002	151	138
2001	111	104

Zdroj: data z Českého statistického úřadu, zpracování vlastní.

Z tabulky č. 3 je zřejmé, že počet Korejců, kteří tu žijí dlouhodobě, od roku 2001, rapidně vzrostl.

⁴⁸ Ministerstvo vnitra České republiky: *Občané třetích zemí - dlouhodobý pobyt* [online]. 2010 [cit. 2014-01-10]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/obcane-tretich-zemi-dlouhodoboy-pobyt.aspx>

⁴⁹ Tamtéž

⁵⁰ Český statistický úřad: *Publikace. Český statistický úřad* [online]. 2013 [cit. 2013-12-20]. Dostupné z: http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/archiv_publicaci

Tabulka č. 4 udává zaměstnanost Korejců a jejich typy pobytu v ČR. Tabulka je zpracovaná pouze za období 2007-2011 kvůli nedostatku dat na statistickém úřadě.

Tabulka 4 – Zaměstnanost Korejců v ČR v období 2007-2011.⁵¹

Zaměstnanost Korejců v ČR v období 2007-2011				
Rok	Zaměstnaní cizinci celkem	v tom		Bydlící cizinci celkem
		evidovaní na úřadech práce	s platným živnostenským oprávněním	
2011	482	451	31	1413
2010	532	513	19	1331
2009	456	436	20	1248
2008	645	628	17	1314
2007	340	325	15	753

Dle tabulky č. 4 je patrné, že z celkového počtu cizinců je tu zaměstnána méně než polovina. Důvodem je, že spolu s Korejci, kteří sem migrují za pracovní příležitostí, přichází do ČR velmi často i jejich rodina (manželka, děti).

Následující tabulka č. 5 je zaměřena na věk zaměstnaných Korejců v ČR v rozmezí 2009-2012. Důvod krátkého období, během kterého byla data zpracována, je stejný jako u předchozí tabulky.

Tabulka 5 – Zaměstnanost Korejců v ČR podle roku a věkových skupin.⁵²

Zaměstnanost Korejců podle roku a věkových skupin								
Rok	Zaměstnaní cizinci	věková skupina						
		-19	20-24	25-39	40-54	55-59	60-64	65+
2 012	482	-	3	273	194	8	2	2
2 011	532	1	9	296	213	10	2	1
2 010	456	1	9	243	195	5	2	1
2 009	628	-	12	379	223	9	5	-

Z tabulky č. 5 vyplývá, že nejvíce jsou v České republice zaměstnáni Korejci ve věku 25-39let, následuje věková skupina 40-54let a nejméně ekonomicky aktivních je ve věkové skupině 0-19let.

⁵¹ Český statistický úřad: Publikace. Český statistický úřad [online]. 2013 [cit. 2013-12-20]. Dostupné z: http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/archiv_publicaci

⁵² Tamtéž

5.2 Česko – korejské vztahy

Mají své kořeny od roku 1990, kdy došlo k navázání diplomatického kontaktu. Od té doby funguje mezi oběma zeměmi vzájemná spolupráce a jsou zřízeny organizace, které se zabývají česko-korejskými vztahy.

Jednou z hlavních osobností, která se zasloužila o propagaci korejské kultury u nás, je Vladimír Pucek, přední český koreanista. Po navázání diplomatických styků s Korejskou republikou se stal spoluzakladatel Česko-korejské společnosti. „*V roce 1999 mu byla udělena Cena nadace Dongsoong Foundation (Soul) za jeho přínos pro rozvoj korejské filologie, v roce 2002 byl jako první občan ČR jmenován čestným občanem města Soulu, v roce 2009 mu byla udělena Medaile Ministerstva zahraničních věcí ČR za přínos k česko-korejským vztahům. V říjnu 2011 se Vladimír Pucek stal prvním občanem ČR, kterému bylo uděleno státní vyznamenání Korejské republiky – Řád za zásluhy v oblasti kultury 3. stupně.*“⁵³

5.2.1 Politické vztahy

Česká republika podporuje směr politiky Jižní Koreje, po rozdělení Korejského poloostrova a odsoudila jaderné zkoušky, které KLDK nechala provést v roce 2013. K hlavním diplomatickým návštěvám došlo:⁵⁴

- duben 1992 – návštěva prezidenta Václava Havla
- říjen 1994 – návštěva premiéra Václava Klause
- březen 1995 – návštěva prezidenta - Kim Jong-sam
- červen 2003 – návštěva předsedy vlády - Ko Kon
- duben 2009 – návštěva předsedy vlády - Han Sung-su
- říjen 2011 – návštěva předsedy senátu Milana Štěcha
- březen 2012 – návštěva prvního místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga
- květen 2013 – návštěva místopředsedy Národního shromáždění Korejské republiky - Park Byeong-seug⁵⁵

⁵³ SOUL (Seoul) – koreanista Vladimír Pucek obdržel jihokorejské státní vyznamenání. In: *Velvyslanectví České republiky v Soulu: Zprávy a události* [online]. 2011 [cit. 2013-10-18]. Dostupné z: http://www.mzv.cz/seoul/cz/zpravy_a_udalosti/soul_seoul_koreanista_vladimir_pucek.html

⁵⁴ *Velvyslanectví Korejské Republiky v České Republice: Korejsko-české vztahy - politická oblast* [online]. 2013 [cit. 2014-01-10]. Dostupné z: <http://cze.mofa.go.kr/worldlanguage/europe/cze/bilateral/bilateral/index.jsp>

Velmi významné výročí se odehrálo v roce 2010, tedy dvacáté výročí česko-korejských vztahů. Mezi prezidenty obou zemí proběhla vzájemná výměna blahopřání k navázání diplomatických vztahů. V dubnu 2013 došlo k otevření českého kulturního centra v Korejské republice, Soulská čtvrť – „*Seogyo-dong*“. Dalším aktem spolupráce byla podpora ČR ohledně uzavření dohody o volném obchodu mezi EU a Koreou (Korea-EU FTA).⁵⁶

5.2.2 Obchodní vztahy

Kromě diplomatické komunikace spolu mají Česká republika a Jižní Korea i vztahy obchodní. Objem obchodu mezi zeměmi vzrostl zejména po roce 2000, v roce 2007 dosáhl 1, 33 miliard amerických dolarů. Během následujících let byl zaznamenán pokles v důsledku celosvětové ekonomické krize. Dne 1. července 2011 vešla v platnost dohoda o volném obchodu Kore-EU FTA, která byla sjednána 15.10.2009, následně přeložena do korejštiny a dalších 21 jazyků EU a podepsána 6.10.2010. Je to první dohoda tohoto druhu, která byla podepsána mezi EU a asijskou zemí. Dohoda prakticky odstraňuje všechna dovozní cla a mnoho netarifních překážek mezi zeměmi. V září 2010 česká vláda sdělila, že hodlá podpořit ratifikaci této smlouvy a v srpnu 2011 parlament ČR smlouvu ratifikoval. Potom, co Dohoda o volném obchodu EU-Korea vstoupila v platnost vývoz i dovoz se mezi ČR a Koreou zmnohonásobil.⁵⁷

„Podle dat Českého statistického úřadu zaznamenal během 18 měsíců po vstupu Dohody o volném obchodě EU-Korea v platnost v červenci 2011 vývoz korejského zboží do ČR nárůst 45,3%, činil 4,68 miliard amerických dolarů. V porovnání s obdobím před uzavřením této dohody. (Dovoz z ČR vzrostl o 64%, činil 789 milionů amerických dolarů)“⁵⁸

Jižní Korea má v ČR 55 společností, 51 dceřiných společností, 2 pobočky a 1 zastoupení. Své obchodní zázemí má situované v Praze a okolí, například Samsung Electronics, LG Electronics, KOS WIRE, Hyundai Motor Sales, Kia Motors. Svoji průmyslovou výrobu má převážně v Moravskoslezském kraji, Hyundai Motor (výroba), Sungwoo Hitech, další PLAKOR, Hanhwa a další. Poslední velká obchodní transakce

---

⁵⁵ *Korejsko-České vztahy: politická oblast* [online]. 2013 [cit. 2014-02-14]. Dostupné z: <http://cze.mofa.go.kr/worldlanguage/europe/cze/bilateral/bilateral/index.jsp>

⁵⁶ Tamtéž

⁵⁷ *Evropská komise - zastoupení v České republice: EU a Jižní Korea podepsaly dohodu o volném obchodu* [online]. 2010 [cit. 2014-01-10]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/ceskarepublika/press/press_releases/10_1292_cs.htm

⁵⁸ *Velvyslanectví Korejské Republiky v České Republice: Korejsko-české vztahy - ekonomika* [online]. 2013 [cit. 2014-01-10]. Dostupné z: <http://cze.mofa.go.kr/worldlanguage/europe/cze/bilateral/bilateral/index.jsp>

mezi Koreou a českou republikou proběhla v dubnu roku 2013. Kdy Korean Air získaly 44 procentní podíl naší letecké společnosti ČSA.⁵⁹

5.2.3 Velvyslanectví Korejské republiky v ČR

Nachází se ve Slavičkově ulici na Praze 6. Korejský velvyslanec Moon Hayong označuje Prahu nejen za kulturní město, které ročně navštíví přes 300 000 Korejců, ale také za velmi důležitý politický a dopravní uzel. Dále vyzdvihuje spolupráci mezi oběma zeměmi. Velvyslanectví se aktivně snaží propagovat korejskou kulturu, pod jeho záštitou je například Česko-korejská společnost a občanské sdružení „*Czech Hallyu Wave*“, které se zaměřuje na propagaci korejské moderní hudby. Aktivně se zajímá a snaží se rozvíjet výuku koreanistiky. Otevření tohoto oboru na Palackého univerzitě v Olomouci je důkazem. Dále zřízení Sedžong centra, které má rozšiřovat korejská studia v ČR. Dále se korejské velvyslanectví snaží o zařazení korejských seriálů do televizního vysílání a rozšíření korejských restaurací. Co se týká soutěžních aktivit, tak každoročně probíhají turnaje „*O pohár velvyslance Korejské republiky*“ v Taekwondu a ve společenské hře baduk.⁶⁰

5.2.4 Česko-korejská společnost

Jeden z hlavních cílů Česko-korejské společnosti – ČKS je rozvíjení vzájemných vztahů mezi Českou republikou a Koreou. Informovat vzájemně o dění v obou zemích, jak z hlediska politického, tak společenského. V České republice se snaží zvýšit podvědomí českého národa o korejské kultuře. Ať už pomocí výuky korejštiny, která je obohacena například i o tradiční podávání čaje a výrobu keramiky. Nebo pořádání různých společenských akcí, promítání korejských filmů či semináře s korejskou tematikou. V neposlední řadě se snaží podporovat vzájemný kontakt občanů a organizací mezi Českou republikou a Koreou.⁶¹

Vznik Česko-korejské společnosti můžeme datovat od roku 1993, kdy došlo k rozdělení československého státu. Je to právní nástupce Československo-korejské společnosti, která vznikla v roce 1990, kdy se sešla první valná hromada, která určila směr,

---

⁵⁹ *Velvyslanectví Korejské republiky v České Republice: Korejsko-české vztahy - ekonomika* [online]. 2013 [cit. 2014-01-10]. Dostupné z: <http://cze.mofa.go.kr/worldlanguage/europe/cze/bilateral/bilateral/index.jsp>

⁶⁰ Tamtéž

⁶¹ *Česko-korejská společnost* [online]. 2013 [cit. 2013-12-03]. Dostupné z: <http://cks-korea.cz/index-jsp/historie-cks/>

kterým se Československo-korejská společnost bude dál ubírat a od 5. června 1990 byla oficiálně registrovaná Ministerstvem vnitra. V průběhu let se uskutečnilo několik důležitých akcí. Například ještě téhož roku Univerzita Karlova spolu s Seoul Forum for International Affairs a Česko-korejsou společností uspořádaly symposium, kde se diskutovalo o ekonomice, politice a problémech Koreji a celé Východní Asie. V následujících letech proběhlo mnoho významných akcí díky spolupráci s velvyslanectvím Korejské republiky. Hlavní náplní těchto setkání bylo promítání filmů, které přibližují korejskou kulturu z hlediska hospodářství, národopisu, korejské literatury, umění, bojového umění a sportu všeobecně. Velmi významné bylo 10. výročí navázání diplomatických vztahů mezi Českou republikou a Koreou v roce 2000.⁶²

Dle rozhovoru se členem ČKS, v roce 2014 byl úspěšně obnoven grant od korejské delegace na financování ČKS. Díky tomu může společnost dále pokračovat v rozvoji vzájemných vztahů mezi ČR a Koreou a zvyšovat podvědomí o korejské kultuře v naší zemi. Momentálně probíhají lekce korejského jazyka, umění kaligrafie, je zprovozněn korejský filmový klub a samozřejmě probíhají různé přednášky, jejichž téma je zaměřeno na Koreu a česko-korejské vztahy.⁶³

5.3 Zvyky, tradice, kultura

Korejský národ je velmi houževnatý se smyslem pro disciplínu. Tvoří jednu etnickou i jazykovou rodinu. Tento hrdý národ se pyšní jednou z nejdelších historií na celém světě. Tato historie je spojena s politickými převraty a boji za uchování své vlastní identity hlavně vůči Japonsku a Číně. Velký důraz je brán tradičně na rodinu, vzdělání, pracovní zařazení a v neposlední řadě na náboženství.⁶⁴

Stejně tak jako v České republice, tak i v Koreji, se zvyky a tradice dodržují spíše na venkově než ve městech. Zatímco však v ČR jsou rozdíly především v udržování různých svátků a tradic (Velikonoce, pálení čarodějnic, 1. Máj atd.). V Koreji jsou zejména mezi Soulem a venkovními oblastmi značné diference v řadě oblastí. Obyvatelé malých

---

⁶² Česko-korejská společnost [online]. 2013 [cit. 2013-12-03]. Dostupné z: <http://cks-korea.cz/index-jsp/historie-cks/>

⁶³ Informátor Mgr. Michal Kraus - Specialista česko-korejských vztahů / 체-한관계 전문가

⁶⁴ KOREAN OVERSEAS INFORMATION SERVICE. *Korea: Data a fakta*. 1. vyd. Bušková, Marta. Praha: Jan, 1992, 10-140 s. ISBN 89-737-5075-5

vesnic jsou v dodržování tradic velmi ortodoxní a z velké části se vůbec neseťkali se „západní kulturou“ a pokud ano, tak jí opovrhují.

5.3.1 Vztahy

V korejské společnosti je stále hluboce zakořeněn konfucianismus. „*Hlavní náplní konfucianismu je etika spojující zájmy jednotlivce, společnosti a státu. Aby mohlo dojít k souladu v naplňování těchto zájmů, bylo nutné stanovit společenské normy a povinnosti člověka (poslušnost vůči starším a nadřízeným).*“⁶⁵ Starší se těší úctě v rodině, zaměstnání, zkrátka ve všech životních sférách. „*V Koreji je často již při prvním setkání pokládána otázka týkající se věku. Důvod je jednoznačný, zařazení člověka do společnosti. Například na obchodním jednání po zjištění věku je jasná hierarchie v celé místnosti.*“⁶⁶ Základem společenského kontaktu je pozdrav. Korejci ho doprovází i úklonem, čím je poklona hlubší, tím je dotyčnému projevem větší respekt.

Ačkoliv se postavení žen ve společnosti za poslední dobu výrazně zlepšilo, muž má stále v mnoha oblastech dominantní postavení. Zejména starší generace dbá na staré tradice a hierarchii společnosti. V rodině má dominantní postavení muž, to platí i pro korejské rodiny, které žijí v České republice. „*Mně i dětem se tu moc líbí a chceme tu zůstat, protože se nám tu žije lépe, ale můj manžel by se chtěl vrátit, záleží na něm.*“⁶⁷ V rodině Yukových byla stejná situace, poté co manželovi vypršela pracovní smlouva, kterou již nechtěl prodloužit, se i přes nevoli zbytku rodiny vrátili zpět do Koreje.

Jisté oblasti života náleží pouze mužům. Například kouření cigaret, u mužů tolerováno, ale u žen nikoliv. Ženy „kuřačky“ mnohdy předstírají, že nekouří, aby nebyly diskriminovány. V roce 2013 korejské noviny uveřejnily článek „*Living as a female smoker in Korea*“.⁶⁸

„*Poté, co jsem si zapálila, za mnou přišel nějaký muž středního věku a začal na mě křičet, jako bych udělala něco velmi špatného. Řekl: „Dám Vám facku, pokud teď tu*

---

⁶⁵ KOKAISL, Petr. *Geografie náboženství*. Praha, 2009, 183 s. ISBN 978-80-213-1935-6.

⁶⁶ Informátor Mgr. Michal Kraus - Specialista česko-korejských vztahů / 체-한관계 전문가

⁶⁷ Informátorka Hyun Sun Kim

⁶⁸ Living as a female smoker in Korea. In: *The Korea Times: Culture* [online]. 2013 [cit. 2014-02-12]. Dostupné z: http://koreatimes.co.kr/www/news/culture/2013/02/399_128881.html

cigaretu neodhodíte. “ Nazval mě malou špinavou ženskou. On sám měl zapálenou cigaretu v ruce “ Kim Young Hee (26 let)⁶⁹

„Když jsem venku kouřila, starý muž na mě začal křičet, jak si troufám jako žena kouřit. Lidé říkají, že společenská atmosféra vůči kuřačkám se změnila, ale takové věci se stále stávají. Muži nedokážou pochopit, jak moc se ženy v těchto situacích bojí.“ Lee Sang Hee (33 let)⁷⁰

Světlou stránkou věci je, že se korejské ženy drží od cigaret dál, aby samy sebe nezdiskreditovaly, ale to nic nemění na tom, že jsou omezována jejich práva. Dle informátorů se v Koreji na mladé kouřící ženy nahlíží jinak než na muže, kvůli tomu, že jsou to potenciální budoucí matky.

Odlišný od naší kultury je i vztah mezi mužem a ženou. *„Korejci v seznamování nejsou moc spontánní, při první schůzce jde hlavně o hodnocení (vzdělání, práce, rodina), jestli je potenciální partner vyhovující. Často se na první schůzku chodí ve více lidech.“⁷¹* Diference je i v chování po rozpadu vztahu, v ČR se někteří bývalí partneři dál scházejí a mají mezi sebou přátelský vztah, ne tak v Koreji. *„Je vidět, že máme jinou kulturu. U nás, když se lidé rozejdou, tak se pak přeruší veškerý kontakt a už se nevidí, nikdy.“⁷²*

Korejci jsou kritičtí, i co se týká vzhledu. Viditelné tetování či piercingy jsou stále brány negativně, hlavně od starší generace, která kriticky pohlíží i na barvení vlasů. *„K cizincům přistupují jinak, více shovívavě. Neočekávají od nich stejné standardy ani v chování.“⁷³*

Vidět v Koreji „smíšený pár“ (Například Korejec a Češka.) není zas tak obvyklé, ale ani vyloučené. *„Nejhorší problém, který se tomuto páru může přihodit, je tradiční korejská babička.“⁷⁴* Je velmi pravděpodobné, že vnukův výběr životního partnera nepřijme, bude se snažit o zničení jeho vztahu nebo se ho zcela zřekne. Pro Korejce je souhlas rodiny s jejich sňatkem velmi důležitý. Podobně jako v Japonsku, je i Korejská tradiční společnost vůči cizincům rasistická. Menšiny mají velký problém se uchytit,

---

⁶⁹ Living as a female smoker in Korea. In: *The Korea Times: Culture* [online]. 2013 [cit. 2014-02-12]. Dostupné z: http://koreatimes.co.kr/www/news/culture/2013/02/399_128881.html

⁷⁰ Tamtéž

⁷¹ Informátor Mgr. Michal Kraus - Specialista česko-korejských vztahů / 체-한관계 전문가

⁷² Informátorka Hyun Sun Kim

⁷³ Informátor Mgr. Michal Kraus - Specialista česko-korejských vztahů / 체-한관계 전문가

⁷⁴ Informátor Mgr. Michal Kraus - Specialista česko-korejských vztahů / 체-한관계 전문가

zejména Afroameričané a příslušníci filipínské komunity. Nejvíce tolerantní je společnost v Soulu a velkých městech.

5.3.2 Rodina

Dříve byla tradiční korejská rodina velmi početná a byla tvořená z několika generací. Důvodem byla stabilita a jistota rodiny. V dnešní době už tomu tak není, zejména ve větších městech. Mladí novomanželé dávají přednost bydlení spolu před soužitím s celou rodinou.⁷⁵

Rodiče velice dbají na disciplínu svých dětí. Již od útlého věku dají životu svých ratolestí směr a to v podobě pevného řádu. Ten se nevyhýbá ani dětem, které vyrůstají v ČR. Mají pevně rozvržený čas. Po příchodu ze školy, si jdou udělat úkoly, následuje úklid a starost o domácnost, poté jsou na řadě mimoškolní aktivity, jak sportovního, tak i uměleckého charakteru. Volný čas prakticky nemají. YuLim i s bratrem hrají povinně na klavír. Dle jejich slov to ani jednoho nebaví, ale rodiče si to přejí, tak cvičí několikrát denně. „*Hraní na piáno mě nikdy moc nebavilo, ale tady cvičím raději než v Koreji, pan učitel je hodnější.*“⁷⁶ Na tomto konkrétním příkladě je viditelný rozdíl mezi českou a korejskou výchovou. Korejské děti nevzdorují, jednají dle přání rodičů a pilně si plní své povinnosti bez jakékoliv záště. „*Jsmo rádi, že jsmo tady, máme tady daleko volnější režim.*“⁷⁷ To, co by některé české děti považovaly téměř za teror, mají za uvolněný režim. Dle specialisty na česko-korejské vztahy se nedá výchova dětí u nás s Korejí srovnávat. Rodiče vedou své děti tak, aby měli ve škole vynikající výsledky a vhodné mimoškolní aktivity, které jejich dítěti pomůže dostat se na prestižní univerzitu a následně získat dobrou práci. Korejské děti jsou časově vytíženi, velkou část na výchově má školní instituce. „*Korejské děti jsou trestány ve vzdělávacích institucích, učitel bere výchovu do svých rukou. Fyzické tresty se stále ještě uplatňují na mnoha školách. Někteří učitelé využívají tělesného cvičení, dřepy, kliky a podobné. Rodiče své děti fyzicky většinou netrestají.*“⁷⁸ V lednu 2011 byl uveřejněn dokument o trestech na jihokorejských školách „*Painful Lessons*“⁷⁹. Studenti tajně natočili své učitele při výkonu trestu. Vzbudilo to

---

⁷⁵ KOREAN OVERSEAS INFORMATION SERVICE. *Korea: Data a fakta*. 1. vyd. Bušková, Marta. Praha: Jan, 1992, 128-129 s.

⁷⁶ Informátorka YuLim

⁷⁷ Informátoři YuLim a Jun Hyeok

⁷⁸ Informátor Mgr. Michal Kraus - Specialista česko-korejských vztahů / 체-한관계 전문가

⁷⁹ Youtube: Painful Lessons - South Korea [online]. 2011 [cit. 2014-02-28]. Dostupné z: http://www.youtube.com/watch?v=Bv_d6laoxzM#t=881

velký rozruch, ale podle průzkumu až 73% rodičů s fyzickými tresty souhlasí, disciplína musí být. Zejména mladým učitelům se tyto metody přičí a snaží se to změnit. Informátorka paní Parkrová potvrdila, že rodiče se k fyzickým trestům moc neuchylují. Na otázku, zda si myslí, že jsou nějaké výrazné diference mezi českou a korejskou ženou, odpověděla: „České ženy mají tvrdší povahu.“ Odůvodnila to tím, že viděla v parku ženy, jak bijí své děti (Děti dostaly přes zadek.). Kromě samotného fyzického trestu ji udivil i fakt, že se to odehrálo na veřejném místě. Pro Korejce je rodina velmi důležitá. Dle výpovědi všech respondentů, i když svoji rodinu v Koreji nenavštěvují tak často, tak jsou neustále v kontaktu. Velmi často si telefonují, využívají internetu, sociálních sítí a skypu.

5.3.3 Vzdělání

„V Koreji je nastavený úplně jiný režim. Vzdělání má pro ně zcela jinou hodnotu. Studijní výsledky se s nimi táhnou doslova celý život. Na korejských školách se dělají seznamy studijních výsledků. Některý student je první, druhý a někdo musí být logicky poslední. Mezi studenty panuje velká soutěživost a rivalita. Vědí, že se jejich studijní výsledky odrazí v jejich zařazení do společnosti. Je proto pochopitelné, že se rodiče své děti snaží dostat na prestižní školy, když není talent na učení, tak je to vydřené. Jižní Korea se řadí mezi státy s největším počtem sebevražd. Jednou z příčin je velký tlak na mladistvé, jsou vychováni tak, že zkrátka musí v životě uspět. To znamená, mít dobré studijní výsledky, jít na prestižní školu a získat dobré zaměstnání, jiná možnost není. Když tomu tak není, tak se velmi často nervově zhroutí.“⁸⁰ Mladí Korejci tráví ve škole daleko více času, než české děti. Velmi často jsou tam od rána do večera s tím, že mají další mimoškolní činnosti, které jsou též hodnoceny a psány k přihlášce na univerzitu. Hlavní důraz se klade na výuku etiky, matematiky, korejštiny, angličtiny a ostatních přírodních a humanitních věd. „Ve škole se známkuje písmeny A (nejlepší), B, C, D, E (nejhorší). Rivalita mezi spolužáky se umocňuje tím, že pro známky jsou určeny kvóty, neboli učitel má možnost rozdat pouze omezené množství od každého stupně známky“⁸¹ Povinná školní docházka začíná základní školou, která má 6 tříd, během této doby chodí děti do té samé třídy a učí je jeden učitel. Od 3. třídy mají povinnou angličtinu. Po absolvování ZŠ nastupují na nižší střední, která trvá 3 roky. Zde pro studenty nastává bod zlomu, nosí školní uniformy a jsou na ně kladeny větší nároky. Klasická vyučovací doba trvá 6 hodin,

⁸⁰ Informátor Mgr. Michal Kraus - Specialista česko-korejských vztahů / 체-한관계 전문가

⁸¹ Školství a vzdělávání v Jižní Koreji. In: Asianstyle: Kultura [online]. 2013 [cit. 2014-02-12]. Dostupné z: <http://www.asianstyle.cz/kultura/5627-skolstvi-a-vzdelavani-v-jizni-koreji>

poté co skončí, jdou žáci do další školy „Hagwon“. Tyto školy mají doučovací funkci, žáci se v nich připravují na testy, přijímačky a vůbec se učí látku, která se nestačila probrat v klasické škole. Domů přicházejí okolo desáté hodiny večerní. Dále jdou na střední školu, která trvá opět 3 roky. Zde nastává „učící peklo“. Studenti se ve škole učí přibližně 9 hodin, a pak jdou přímo do „Hagwon“, kde ve výuce pokračují. Vše vyvrcholí maturitou a přijímacím testem na vysoké školy „Suneung.“ Píše se po celé zemi, v jeden den v roce, vždy druhé úterý v listopadu. Po přijetí na vysokou školu, se začínají korejští studenti konečně věnovat i socializaci. Můžou se chodit bavit, randit a věnovat se věcem, které je skutečně baví, na které předtím nebyl čas. Vzdělávací systém v Koreji je opravdu přísný, mnoho rodičů posílá své děti studovat do zahraničí. Korejské děti jsou pod velkým tlakem a musí se naučit ohromnou spoustu faktů. Z čehož logicky vyplývá, že převládá kvantita nad kvalitou.⁸²

5.3.4 Práce

Po absolvování školy nastupují mladí Korejci do pracovního procesu. Čím lepší škola a výsledky v ní, tím lepší zařazení v práci. Je pravidlem, že studenti, kteří spolu studovali na prestižních školách, se znovu shledávají i v práci. Stejně jako všude ve společnosti i v zaměstnání jsou velmi respektováni starší občané. Dle svého stáří jsou i finančně ohodnoceni. Korejci všeobecně značně hledí na vzhled, a proto je vhodné chodit do práce upraven, ideálně zvolit oblek šedé nebo černé barvy. Co se týká jednání s nadřízeným, nesmí se nikdy přímo opravovat, bylo by to bráno jako projev neúcty. Při pracovním jednání se u mužů nikdy nechválí vzhled, ale například manželky, přítelkyně, jídlo a další. „*Je nepsané pravidlo, že odejít z práce se může až potom, co odejde šéf, což má za následek šílené pracovní doby.*“⁸³ Respondenti se smíchem konstatovali, že tady v České republice nevíme, co je tvrdá práce. Při ohrazení, že i Češi znají tvrdou lopotu, přijde klasická otázka: „*Jaká je vaše pracovní doba?*“ Po odpovědi následuje opět smích. „*Můj manžel pracuje od 7 hodin ráno do 10 hodin večer, to je tvrdá práce.*“⁸⁴ V Koreji je časté, že vedoucí pracovník podá návrh, že by se mohlo jít na jídlo, nesmí se odmítnout. „*Hoesik,*“ je pozvání na pracovní večeři, de facto je to pozvání na hodování a následné hojné popíjení. Je důležité udržet jak picí tempo, tak zachovat i slušné chování. Výmluvy

---

⁸² Školství a vzdělávání v Jižní Koreji. In: Asianstyle: Kultura [online]. 2013 [cit. 2014-02-12]. Dostupné z: <http://www.asianstyle.cz/kultura/5627-skolstvi-a-vzdelavani-v-jizni-koreji>

⁸³ Informátor Mgr. Michal Kraus - Specialista česko-korejských vztahů / 체-한관계 전문가

⁸⁴ Informátorka Hyun Sun Kim

na abstinenci nepřicházejí v úvahu, ne nadarmo se o Korejcích někdy hovoří jako o Irech Dálného východu.⁸⁵

5.3.5 Tradiční jídlo

Základem korejských pokrmů je rýže zvaná „Hinbap“, bývá vařena samostatně nebo s dalšími obilninami. Velké oblibě se těší i rýžové nudle, sója, pohankové a pšeničné kaše, maso a mořské plody. Nepostradatelnou součástí tvoří rozmanité druhy zeleniny a koření. Korejská jídla jsou typická svou pikantností. Ingredience jsou upraveny tak, aby se pohodlně daly jíst hůlkami. Další nepostradatelnou částí prostírání je lžice. Podle tradičního stolování má každý před sebou misku s polévkou a rýží. Ostatní pokrmy jsou situovány uprostřed stolu, odkud si každý nabírá podle chuti.⁸⁶⁸⁷

K rýži se podává celá řada rozmanitých pokrmů, ale zpravidla nikdy neschází „kimčchi“. Je to kořeněná směs zeleniny, kterou většinou tvoří čínské zelí, zázvor, pálivá paprika, ředkev, nakládané okurky, cibule, česnek a někdy i mořské plody. Tato příloha je velmi populární, existuje více variant, různorodost příměsí se liší dle regionů země. Dalším tradičním jídlem je „pulkogi“. Hovězí proužky jsou naložené v sojové omáčce, sezamovém oleji, česneku a koření dle chuti. Maso se opéká na grilu, který je přímo na jídelním stole. Mezi další tradiční jídla patří například ženšenová polévka, rybí knedlíčky, rýžové koláčky a mnoho dalších znamenitých pokrmů. Korejská kuchyně je velmi pestrá a nadchne jak milovníky masa, tak i vegetariány.⁸⁸

V České republice se nachází řada restaurací, které jsou zaměřeny na korejskou kuchyni. Mnohé z nich vaří z potravin z dovozu. V poslední době se jenom na území Prahy objevila řada nových korejských restaurací. Některé z nich jsou zmíněné spolu s adresou v přílohách. Podle specialisty na česko-korejské vztahy⁸⁹, je nejznámější restaurace v Praze „Mamy Mamy“, která je velmi oblíbenou destinací pro korejské celebrity, novináře a delegace. Kromě návštěvníků z Koreje se restaurace těší zájmu ostatních turistů i místních obyvatel. Suroviny na korejské pokrmy jsou dostupné v tržnicích i kamenných obchodech. Mezi nejznámější na území Prahy patří bezkonkurenčně tržnice SAPA. Dle informátorů je

---

⁸⁵ JANOŠ, Jiří. *Dokonale utajená Korea*. 1. vyd. Praha: Libri, 1997. 156-166 s.

⁸⁶ KOREAN OVERSEAS INFORMATION SERVICE. *Korea: Data a fakta*. 1. vyd. Bušková, Marta. Praha: Jan, 1992, 127-128 s.

⁸⁷ *Korean cultural heritage*. Seoul: Korea Foundation, 1994-1997, v. <4>.

⁸⁸ *Tamtéž*

⁸⁹ Informátor Mgr. Michal Kraus - Specialista česko-korejských vztahů / 체-한관계 전문가

právě korejské jídlo to, co jim zde nejvíc schází. Rádi chodí do korejských restaurací v Praze, ale jídlo je prý odlišné. Postrádají čerstvou organickou zeleninu, která je v restauracích zpracována s glutamátem sodným (MSG). Nejčastěji nakupují potraviny v Sapě nebo v Korunní ulici, v obchodu Arirang.

5.3.6 Tradiční bojové umění

Korejci jsou velmi houževnatí a aktivní lidé se soutěživostí sobě vlastní. Již od raného dětství jsou mladí Korejci vedeni jak k individuální, tak kolektivní sportovní aktivitě. Samotná vláda tento zájem aktivně podporuje kvůli tělesné zdatnosti národa, ale i pro prestiž, kterou je možné získat na mezinárodních sportovních soutěžích. Mezi tradiční sporty, které se provozují i v současnosti patří zejména bojová umění.

Nejznámější korejský národní sport, který se těší velké oblibě i v zahraničí je jednoznačně „*taekwondo*“. Toto moderní umění sebeobranu bylo oficiálně představeno v dubnu 1955. Ze začátku bylo využíváno pro armádní účely, dnes je oficiálně zařazeno pod Mezinárodní federací taekwon-do, která má pod sebou řadu mezinárodních instruktorů, kteří této metodě sebeobranu přímo vyučují či o ní pořádají semináře. Existuje 10 žakovských stupňů „*kup*“ a 9 mistrovských „*dan*“. V dnešní době má miliony příznivců po celém světě. Existuje více jak 3300 technik, které je možné se naučit. V roce 1988 na Olympijských hrách, které proběhly v Soulu, bylo „*taekwon-do*“ představeno jako ukázkový sport. V roce 2000 bylo „*taekwon-do*“ oficiálně zařazeno do programu Olympijských her v Sydney. „*Taekwon-do*“ je metoda boje beze zbraní a je zaměřená na techniky rukou a nohou. Kopy jsou cíleně směřovány nad pas útočníka. Mezi hlavní pilíře „*Taekwonda*“ kromě fyzické zdatnosti patří i čestnost, zdvořilost, vytrvalost, sebeovládání, trpělivost a další aspekty morálních principů. V České republice se „*taekwon-do*“ oficiálně vyučuje od roku 1987 a je pod dohledem korejského mistra Hwang Ho-yonga, který má hodnost 8. dan.^{90 91}

---

⁹⁰ Český svaz Taekwon-Do ITF [online]. 1987-2014 [cit. 2014-01-07]. Dostupné z: <http://taekwondo.cz/uvodni-informace>

⁹¹International Taekwon-Do Federation [online]. 2009-2013 [cit. 2014-01-07]. Dostupné z: <http://www.itftkd.org/?Content=HistoryOfTKD>

Slib „*taekwonda*“ zní: „*Budu dodržovat zásady taekwonda. Budu respektovat instruktora a sonbe (starší). Nikdy taekwondo nezneužiji. Budu zastáncem svobody a spravedlnosti. Budu vytvářet mírovější svět.*“⁹²

Dalším korejským národním sportem je „*Ssirum*“. Dva soupeři proti sobě stojí v pískovišti kruhového tvaru. Cílem zápasu je do 3 minut přimět protivníka, aby se dotknul jakoukoliv částí těla nad koleny písku. Zápasníci se těší velké úctě, během klání mají na sobě šerpu zvanou „*satba*“, která je ovinuta kolem pasu a pravého stehna. Pomocí „*satby*“ se protivníci mohou uchopit a použít techniku hodů. Kopy, škrcení a veškeré údery do oblasti hlavy jsou zakázané. Zápas „*Ssirum*“ se těší oblibě již přes 5000 let.⁹³

5.3.7 K-pop

Korejská kultura je velmi rozmanitá a má dlouholetou tradici. Dle výpovědi informátorů, je to právě korejská populární hudba (K-pop), která překonala hranice Jižní Koreji. Je mezinárodně uznávaná a poslouchají ji miliony lidí na celém světě, včetně občanů České republiky. Jedna z nejúspěšnějších písní všech dob je od jihokorejského rappera PSY, Gangnam Style. Dne 21.12.2012 překonala píseň miliardu zhlédnutí na youtube, což se ještě nikomu nepodařilo a je zapsána v Guinnessově knize rekordů. „*Právě K-pop je hlavním důvodem, proč se mladí Češi začínají zajímat o korejskou kulturu. U mě to nebylo jinak. První jsem se přes kamarádku setkal s korejskou hudbou. Pak jsem chtěl porozumět textům, tak jsem se sám začal učit korejsky a postupně mě nadchla celá korejská kultura, což ještě umocnila moje návštěva Jižní Koreje.*“⁹⁴ K-pop je kombinací taneční hudby, elektronické hudby, hip-hopu a r'n'b. V ČR stále přibývá příznivců tohoto hudebního žánru. Existuje občanské sdružení „*Czech Hallyu Wave*“, které se zaměřuje na upevňování česko-korejských vztahů tím, že propaguje korejskou moderní kulturu v ČR. Občanské sdružení každoročně pořádá setkání fanoušků K-popu a zájemců o korejskou kulturu z celé republiky. Jedná se o dvoudenní program, během prvního dne probíhají semináře, které se věnují moderní i tradiční korejské kultuře. Druhý den se koná soutěž ve zpěvu i tanci na téma K-pop. Vítěz K-pop Contest má šanci probojovat se do celosvětového K-POP World Festivalu, který probíhá v Changwonu v Koreji. Každoročně

⁹² Český svaz Taekwon-Do ITF [online]. 1987-2014 [cit. 2014-01-07]. Dostupné z: <http://taekwondo.cz/skladba>

⁹³ KOREAN OVERSEAS INFORMATION SERVICE. *Korea: Data a fakta*. 1. vyd. Bušková, Marta. Praha: Jan, 1992, 143-154 s.

⁹⁴ Informátor Mgr. Michal Kraus - Specialista česko-korejských vztahů / 체-한관계 전문가

přibývá mnoho nových zájemců. Stejně jako česko-korejská společnost, tak i toto občanské sdružení je podporováno Velvyslanectvím Korejské republiky.⁹⁵

5.4 Akulturace korejské minority

Akulturace je sociální proces, v němž dochází ke kulturním změnám trvalým stykem dvou nebo více kultur. Akulturace zahrnuje jak přebírání jedněch prvků z jiné kultury, tak vylučování jiných nebo jejich přetváření.⁹⁶

Důvodem migrace většiny dotazovaných byla výhodná pracovní příležitost. Ostatní informátoři jsou zde kvůli vysokoškolskému studiu. Během polostandardizovaných rozhovorů byl kladen důraz na otázky kulturních rozdílů, vztahy a problémy na které informátoři narazili po příjezdu do České republiky. Otázky v dotazníku, který byl rozšířen, pomocí sociální sítě Facebook, byly na stejné téma.

Jedním z prvních dojmů, které dotazovaní pocítili, při svém pobytu u nás, byl klid a uvolnění. Jak v práci, tak i ve škole. Student Lee Jae-hoon popsal přechod z korejské školy „Sungkyunkwan university“ na Masarykovu univerzitu následovně. „*V Koreji je každý z mých spolužáků vlastně konkurentem. Abych dosáhl co nejlepší známky, musím porazit ostatní, včetně mých dobrých kamarádů, a proto je atmosféra ve škole napjatá, plná rivality a trochu nepřátelská. Také je nepříjemné prosit kolegy o okopírování jejich poznámek. Naopak na Masarykově univerzitě je hodnocení založeno na dosažených bodech a hodnotí se absolutně. Atmosféra ve škole je přátelská a všichni studenti ochotně spolupracují. Bez problémů mi půjčí poznámky z přednášek, které jsem prošvihl.*“⁹⁷ Lee Jae-hoon tím narážel na systém hodnocení v Koreji, kde 30% nejlepších studentů je ohodnoceno A, dalších 40% žáků získá B a zbytek dostane C, D, E nebo F. Korejští studenti konstatují, že mají ke vzdělání jiný přístup než jejich čeští kolegové. Zatímco oni bojují o nejlepší výsledky, tak značné části českých studentů jde hlavně o to, aby prolezla, a své známky neřeší. Shodují se ale na tom, že na našich školách je mnohem lepší atmosféra, jak pro získání přátel, tak i pro výuku samotnou. Diskriminaci od ostatních

---

⁹⁵ O nás. In: *Czech Hallyu Wave* [online]. 2011 [cit. 2014-01-16]. Dostupné z: <http://czechhallyuwave.com/about/>

⁹⁶ IVANOVÁ, Kateřina, Lenka ŠPIRUDOVÁ a Jana KUTNOHORSKÁ. *Multikulturní ošetřovatelství 1*. 1. vyd. Praha: Grada, 2005, 234 s.

⁹⁷ Informátor Lee Jae-hoon, Pohled Korejského studenta na ČR. In: *Http://koreanfun.blog.cz: Vše o Koreji* [online]. 2008 [cit. 2014-02-17]. Dostupné z: <http://koreanfun.blog.cz/0802/pohled-korejskeho-studenta-na-cr>

vysokoškoláků nepocítují. Jiný názor na to mají YuLim a Jun Hyeok, kteří navštěvují základní anglickou školu. „Mám více přátel mezi dětmi cizinců, české děti umí být zlé, tedy některé z nich.“⁹⁸ Podle informátora M. Hadraby zastávaly děti z rodiny Yukových stejný názor. Po konzultaci se studenty z VŠ a vzpomínání na vlastní základní školu se dospělo k závěru, že děti cizinců mají k sobě blíž, protože jsou ve stejné situaci. Jsou v cizí zemi, kde jsou jiné zvyky a neumí jazyk majority. A jelikož se odlišují, tak se stávají někdy bohužel terčem šikany. Co se diskriminace nebo šikany týče, je podle Bendla⁹⁹ více jak třetina dětí s povinnou školní docházkou vystavena šikaně. Důvody šikany jsou různé, agresor má většinou fyzickou nebo početní převahu. Obětí je dítě nebo skupina, která se nějak odlišuje, ať už národnostně, vzhledově, chováním nebo náboženským vyznáním. Velmi často se stává obětí jedinec, který je v kolektivu nový. Bendl nabízí několik řešení. První je ryze utopické, a to zrušení povinné školní docházky. Další už jsou více praktická. Jedná se o zpestření výuky a školního programu, aby se děti nenudily a byly zaměstnané. Důležitá je práce s kolektivem, aby si mládež mezi sebou utužovala vtahy a častý učitelský dozor, aby pro šikanu nebyl prostor. Když už k šikaně dojde, je velmi důležitá práce s obětí ze strany školy i rodiny. Co se týká agresora, tak potrestání nestačí, je nezbytné přesměrovat jeho energii a aktivitu do nějaké konstruktivní činnosti, například sportu, kde má prostor se vybit.¹⁰⁰ YuLim i její bratr dodávají, že přímo s šikanou se ani jeden z nich nesetkal, a že oba mají kamarády i mezi Čechy.

Co se týká socializace a navazování přátelství, mají jednoznačnou výhodu studenti, kteří zde dochází na vysoké školy. Kromě klasické výuky a školních aktivit, je mnoho akcí, které jsou zaměřené právě na tuhle cílovou skupinu. Díky sociálním sítím je velmi snadné se rychle seznámit s lidmi, kteří jsou zde také na výměnném pobytu a místními studenty, kteří organizují různé seznamovací akce právě pro ně. Samotná česko-korejská společnost iniciuje tzv. „česko-korejské pitky“, právě pro korejské studenty, za účelem prohloubení vztahů mezi Čechy a Korejci. Pro pracující to již tak snadné není. Ekonomicky aktivní informátoři se shodli na tom, že najít si přátele mezi místními lidmi je složité. Velmi častým problémem je nedostatek volného času a neznalost majoritního jazyka. Korejci mají na školách povinnou angličtinu, takže se s ní většina (studenti i pracující) bez problému domluví. Kámen úrazu je na naší straně. Velmi mnoho Čechů

---

⁹⁸ Informátorka YuLim

⁹⁹ BENDL, Stanislav. *Prevence a řešení šikany ve škole*. Vyd. 1. Praha: ISV nakladatelství, 2003, 197 s. Pedagogika (ISV nakladatelství). ISBN 80-866-4208-9.

¹⁰⁰ Tamtéž

anglicky nehovoří, zejména starší generace ovládá spíš ruštinu či němčinu a někteří lidé se cizímu jazyku nenaučili vůbec. Korejští studenti mají výhodu, že se pohybují v prostředí mezi mladými, kteří jsou lépe jazykově vybaveni.

„Češi popravdě nemají rádi lidi, kteří mluví anglicky, dokonce nám ani nepomůžou, když máme nějaký problém. Pokud si nemyslí, že jsme nějak významní. Jiná situace samozřejmě je, když už jsme přátelé.¹⁰¹ Nejhorší zážitek, který se zde Shinae stal, se odehrál v nemocnici. Shinae minulý rok potratila, bylo jí velmi špatně a byla vystrašená, tak šla sama do nemocnice. Marně hledala někoho, kdo by jí pomohl najít správné oddělení nebo informace. Když se ptala nemocničního personálu, odpovědí jí bylo: „You speak czech?“

Paní Hyun Sun Kim též jako svůj nejhorší zážitek vylíčila událost, která vznikla také na neschopnosti komunikace. Špatně zaparkovala auto a po příjezdu policie, se s nimi nebyla schopna domluvit. Ani jeden ze dvou mužů neuměl anglicky a stále jí opakovali, ať mluví česky. Nemluvě o drzosti jednoho z nich, který jí řekl o penále v hodnotě 10 000 Kč. Situace se vyřešila až po příjezdu pana Hadraby (Pronajímá rodinně dům.), nakonec pokuta činila 1000 Kč. Právě tahle situace byla podnětná pro myšlenku naučit se českému jazyku. Paní Parková žije v Praze s dětmi sama, manžel za rodinou dojíždí jednou za 14 dní, kvůli pracovnímu vytížení. Když se jí stane podobný problém, řeší to přes 3. osobu. Nejčastěji se obrací na rodinu Hadrabových nebo na učitele klavíru, který učí její děti. Kromě tohoto incidentu, říká, že měla štěstí na lidi, má české přátele a žije v milém sousedství.

Na otázku, co se jim zde vysloveně chybí, byla jednoznačná odpověď, korejské jídlo, rychlý internet (Korejská republika zaujímá první místo ve vysokorychlostním internetu.), levná a kvalitní kosmetika, horské dráhy a zábavní parky.

I přes jazykové obtíže a jiné nesnáze, jsou v České republice tázaní informátoři velmi spokojeni a chtějí tu zůstat. Rádi se setkávají a navazují přátelství s Čechy a navzájem sdílejí kulturu. „*Je tady lepší život, celkově v Evropě je lepší život.*“¹⁰²

---

¹⁰¹ Informátorka Shinae Song

¹⁰² Informátorka Hyun Sun Kim

6 DISKUZE A ZÁVĚR

Práce se v první fázi zabývá základními typy integračních politik, které jsou aplikované v Evropě a v České republice. Následně se zaměřuje na vlastní cíl práce, tedy seznámení s korejskou minoritou, její kulturou na území ČR a zodpovězení výzkumné otázky. Početnost korejské menšiny u nás se rok od roku zvětšuje a s ní také potřeba propagace korejské kultury a upevňování česko-korejských vztahů. Nově přichozí korejští imigranti se setkávají s velkým problémem a tím je jazyková bariéra. Většina Korejců hovoří plyně anglicky nebo alespoň na komunikativní úrovni. To samé se bohužel nedá říct i o Češích. Samozřejmě se nedá nikomu nakázat, aby se učil zrovna anglický jazyk. Ale na druhou stranu je zcela nepřijatelné, aby se pomocí tohoto světového jazyka lidé nedomluvili v takových institucích, jako je nemocnice, když akutně potřebují pomoc. K zamyšlení je i uvedený konflikt s policií. Nejedná se tu jen o minority, které u nás žijí, ale o cizince celkově. Česká republika se hojně těší přílivu turistů po celý rok a zejména Praha, která je jedním z nejnavštěvovanějších měst Evropy. Když se cokoliv nějakému cizinci přihodí (Ztratí se, byl okraden, je mu zle a tak dále.) a vidí na ulici příslušníka policie, logicky vyhledá pomoc u něj. To, že mu policista bude opakovat, ať mluví česky, mu sotva pomůže. Nemluvě o tom, jaký to „vykresluje obrázek“ o naší policii a republice celkově. Kdyby všichni zaměstnanci veřejných institucí, jako jsou nemocnice a policie nebo přinejmenším ta část zaměstnanců, která aktivně přichází do styku s veřejností, znala aspoň základy angličtiny, tak by to cizincům velmi usnadnilo život. A nepochybně by to zvedlo i prestiž naší země. Ale i přes problémovou komunikaci zde žijí Korejci rádi a tvrdí, že tu mají lepší životní podmínky, než doma v Jižní Koreji. Preferují náš vzdělávací systém i běžnou pracovní dobu. Obě tyto preference jsou de facto jejich důvodem pobytu v ČR. Výzkumné podotázky se týkají udržování rodinných vazeb a vlivu věku, pohlaví na integraci. Vše spolu souvisí. Pro korejskou komunitu je rodina velmi důležitá, i když svoji širší rodinu, která žije v Koreji, nenavštěvují často, tak jsou s ní stále v kontaktu prostřednictvím telefonu a internetu. V korejské rodině, stejně jako v celé společnosti, je stále zakořeněný konfucianismus. Existuje v ní stále hierarchie, starší, mladší, muž a žena. I přes výrazný pokrok v postavení žen v Koreji (Na prezidentském postě je žena.), jsou stále oblasti, kde rovnoprávnost pokulhává. Není proto divu, že korejské ženy si zdejšímu životu přivyknou rychleji a nechtějí se vrátit zpět. Co se týká věku, tak mladí lidé se snáze učí novým věcem a všeobecně se adaptují v novém prostředí lépe než staří. U tradičního

národa, jako jsou Korejci, to platí dvojnásob. Nikdo z dotázaných informátorů nemá tendence se vyčleňovat z majoritní společnosti, naopak mají zájem se přátelit a sdílet vzájemně kulturu. V tom jim výrazně pomáhá korejské velvyslanectví, které podporuje různé neziskové organizace a občanská sdružení, které se zaměřují na česko-korejské vztahy a propagují korejskou kulturu v České republice. Jednou z nejvýznamnějších je Česko-korejská společnost, která pořádá výuku korejštiny, kaligrafie, filmové večery s korejskou tematikou, různé semináře a akce, které mají podpořit rozvíjení přátelských vztahů mezi zeměmi a jejich příslušníky. Pohledávka po korejské kultuře v České republice stále stoupá. Velmi oblíbené jsou korejské restaurace, obranné bojové umění taekwon-do, korejské filmy, zejména seriály a v neposlední řadě hudební styl K-pop, který získává stále více příznivců. Zájmu se těší kromě populární hudby také literatura a korejština samotná. Důkazem toho je otevření nového oboru koreanistiky na Univerzitě Palackého v Olomouci. Celkově z výše uvedeného vyplývá, že Češi jsou otevřeni Korejcům a jejich kultuře a je velmi důležité dál podporovat a prohlubovat přátelské vztahy mezi oběma zeměmi, protože tvoří partnerství v hospodářství, politice i společenské oblasti.

7 ZDROJE

7.1 Literární zdroje

BARŠOVÁ, Andrea a Pavel BARŠA. *Přistěhovalectví a vnější politika: imigrační a integrační politiky v USA, západní Evropě a Česku*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita v Brně, Mezinárodní politologický ústav, 2005, 308 s. ISBN 80-210-3875-6.

BENDL, Stanislav. *Prevence a řešení šikany ve škole*. Vyd. 1. Praha: ISV nakladatelství, 2003, 197 s. Pedagogika (ISV nakladatelství). ISBN 80-866-4208-9.

DISMAN, Miroslav. *Jak se vyrábí sociologická znalost: příručka pro uživatele*. 1. vyd. Praha: Karolinum, 1993, 374 s. ISBN 80-706-6822-9.

ERIKSEN, Thomas Hylland. *Sociální a kulturní antropologie: příbuzenství, národnostní příslušnost, rituál*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2008, 175 s. ISBN 978-807-3674-656.

HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Portál, 2008, 407 s. ISBN 978-80-7367-485-4.

IRJÖN, . *Samguk jusa: nepominutelné události Tří království*. Vyd. 1. Překlad Miriam Löwensteinová, Marek Zemánek. Praha, 2012, 415 s. Mythologie. ISBN 978-80-7422-176-7.

IVANOVÁ, Kateřina, Lenka ŠPIRUDOVÁ a Jana KUTNOHORSKÁ. *Multikulturní ošetrovatelství I*. 1. vyd. Praha: Grada, 2005, 248 s. ISBN 80-247-1212-1.

JAKOUBEK, Marek a Tomáš HIRT. *Soudobé spory o multikulturalismus a politiku identit: (antropologická perspektiva)*. Editor Tomáš Hirt. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, 279 s. ISBN 80-868-9822-9.

JANOŠ, Jiří. *Dokonale utajená Korea*. 1. vyd. Praha: Libri, 1997, 187 s. Civilizace, země, lidé. ISBN 80-859-8326-5.

Korean cultural heritage. Seoul: Korea Foundation, 1994-1997, v. <4>. ISBN 89-860-9013-9.

KOREAN OVERSEAS INFORMATION SERVICE. *Korea: Data a fakta*. 1. vyd. Bušková, Marta. Praha: Jan, 1992, 199 s. ISBN 89-737-5075-5.

LÖWENSTEINOVÁ, Miriam a Vladimír GLOMB. *Podoby Koreje: pocta Vladimíru Puckovi k 80. narozeninám*. Vyd. 1. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, 2013, 305 s. ISBN 978-80-7308-447-9.

NEKVAPIL, Jiří, Marián SLOBODA a Peter WAGNER. *Mnohojazyčnost v české republice: základní informace*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2009. ISBN 978-807-1065-814.

POKORNÝ, Jan a Juraj HANULIAK. *Lingvistická antropologie: jazyk, mysl a kultura*. 1. vyd. Praha: Grada, 2010, 346 s. ISBN 978-802-4728-438.

7.2 Internetové zdroje

BLAHOUTOVÁ, Tereza. „*Multikulturalismus nebo transkulturní komunikace?*“ [video dokument]. 2012, Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/stale-ziva-diskuse-o-multikulturalismu>

ČANĚK, Marek, Pavel ČIŽINSKÝ a Marián SLOBODA. Připomínky MKC Praha k návrhu vyhlášky o prokazování znalosti českého jazyka a českých reálií pro účely státního občanství. *Www.migraceonline.cz* [online]. 2013, Zahraniční zaměstnanci na trhu práce, 3.10.2013 [cit. 2014-01-03]. Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/pripominky-mkc-praha-k-navrhu-vyhlasky-o-prokazovani-znalosti-ceskeho-jazyka-a-ceskych-realii-pro-ucely-statniho-obcanstvi>

Česko-korejská společnost [online]. 2013 [cit. 2013-12-03]. Dostupné z: <http://cks-korea.cz/index-jsp/historie-cks/>

Český statistický úřad: Publikace. Český statistický úřad [online]. 2013 [cit. 2013-12-20]. Dostupné z: http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/archiv_publikaci

Český svaz Taekwon-Do ITF [online]. 1987-2014 [cit. 2014-01-07]. Dostupné z: <http://taekwondo.cz/uvodni-informace>

Český svaz Taekwon-Do ITF [online]. 1987-2014 [cit. 2014-01-07]. Dostupné z: <http://taekwondo.cz/skladba>

Evropská komise - zastoupení v České republice: EU a Jižní Korea podepsaly dohodu o volném obchodu [online]. 2010 [cit. 2014-01-10]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/ceskarepublika/press/press_releases/10_1292_cs.htm

International Taekwon-Do Federation [online]. 2009-2013 [cit. 2014-01-07]. Dostupné z: <http://www.itftkd.org/?Content=HistoryOfTKD>

Korejská vlajka (Taegukki). In: *Irimiki* [online]. 2013 [cit. 2014-02-17]. Dostupné z: <http://irimiki.wu.cz/kovlaj.php>

Korejsko-České vztahy: politická oblast [online]. 2013 [cit. 2014-02-14]. Dostupné z: <http://cze.mofa.go.kr/worldlanguage/europe/cze/bilateral/bilateral/index.jsp>

Korejština. In: *Korea.cz* [online]. 2014 [cit. 2014-02-14]. Dostupné z: <http://www.korea.cz/korejstina.php>

Living as a female smoker in Korea. In: *The Korea Times: Culture* [online]. 2013 [cit. 2014-02-12]. Dostupné z: http://koreatimes.co.kr/www/news/culture/2013/02/399_128881.html

Ministerstvo vnitra České republiky: Občané třetích zemí - dlouhodobý pobyt [online]. 2010 [cit. 2014-01-10]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/obcane-tretich-zemi-dlouhodoby-pobyt.aspx>

O nás. In: *Czech Hallyu Wave* [online]. 2011 [cit. 2014-01-16]. Dostupné z: <http://czechhallyuwave.com/about/>

Religion. In: *Korea.net: Gateway to Korea* [online]. 2013 [cit. 2014-02-14]. Dostupné z: <http://www.korea.net/AboutKorea/Korean-Life/Religion>

SOUL (Seoul) – koreanista Vladimír Pucek obdržel jihokorejské státní vyznamenání. In: *Velvyslanectví České republiky v Soulu: Zprávy a události* [online]. 2011 [cit. 2013-10-18]. Dostupné z: http://www.mzv.cz/seoul/cz/zpravy_a_udalosti/soul_seoul_koreanista_vladimir_pucek.html

Školství a vzdělávání v Jižní Koreji. In: *Asianstyle: Kultura* [online]. 2013 [cit. 2014-02-12]. Dostupné z: <http://www.asianstyle.cz/kultura/5627-skolstvi-a-vzdelavani-v-jizni-koreji>

USNESENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY: k Postupu při realizaci aktualizované Koncepce integrace cizinců - Společné soužití v roce 2013. In: *Cizinci.cz: Články* [online]. 2013 [cit. 2014-02-12]. Dostupné z: <http://www.cizinci.cz/files/clanky/988/Postup.pdf>
Velvyslanectví Korejské Republiky v České Republice: Korejsko-české vztahy - politická oblast [online]. 2013 [cit. 2014-01-10]. Dostupné z: <http://cze.mofa.go.kr/worldlanguage/europe/cze/bilateral/bilateral/index.jsp>

Youtube: Painful Lessons - South Korea [online]. 2011 [cit. 2014-02-28]. Dostupné z: http://www.youtube.com/watch?v=Bv_d6laoxzM#t=881

ŽADATELÉ O ČESKÉ OBČANSTVÍ BUDOU NOVĚ SKLÁDAT JEDNOTNOU ZKOUŠKU Z ČEŠTINY. In: *Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy: Tiskové zprávy 2013* [online]. 2013 [cit. 2014-02-12]. Dostupné z: <http://www.msmt.cz/ministerstvo/novinar/zadatele-o-ceske-obcanstvi-budou-nove-skladat-jednotnou>

8 PŘÍLOHY

V tabulce č. 6 jsou vypsány oblíbené korejské restaurace na území Prahy

Tabulka 6 – Korejské restaurace v Praze¹⁰³

Název podniku	Adresa	webové stránky restaurací
<i>Mamy Mamy</i>	Praha 1, Benediktská 3	http://www.mamyfood.cz
<i>Yami Sushi House</i>	Praha 1, Masná 3	http://www.iyami.cz
<i>Hanabi Sushi House</i>	Praha 1, Petrská 11	http://www.ihanabi.cz
<i>Sami Grill</i>	Praha 2, Anny Letenské 5	http://www.korejskarestaurace.cz/
<i>Hanil</i>	Praha 2, Slavíkova 24	http://www.hanil.cz/
<i>Mana Sushi House</i>	Praha 2, Slezská 56	http://www.lunchtime.cz/manasushihouse/
<i>Seoul Sushi Restaurant</i>	Praha 3, Domažlická 1	http://www.korejska-restaurace-zizkov.cz/
<i>Bann Restaurant</i>	Praha 3, Jeseniova 108	http://www.bannkorea.cz/
<i>Yo! Sushi Grand</i>	Praha 5, Mozartova 10	http://www.praha-sushi.cz/
<i>Mash Hana</i>	Praha 6, Badeniho 3	http://www.mashhana.cz/
<i>Kimchi</i>	Praha 6, Bělohorská 160	http://www.kimchi.cz/
<i>U Kavalíra</i>	Praha 6, Jaselská 10	http://www.restauraceukavalira.cz/
<i>Bibimbap Korea - Oáza Karlín</i>	Praha 8, Křižíkova 57	http://www.bibimbap.cz/

V tabulce č. 7 jsou vypsány kamenné obchody a tržnice, kde se dají sehnat korejské potraviny. Opět se jedná o území hlavního města Prahy.

Tabulka 7 – Seznam nejznámějších tržnic a obchodů s korejskými potravinami v Praze¹⁰⁴

Název	Adresa	Webové stránky
<i>Arirang</i>	Korunní 47, Praha 2	http://adresa.co/arirang-asijske-potraviny
<i>SAPA</i>	Libušská 319/126, Praha 4	http://www.sapa-praha.cz/
<i>Korejské potraviny</i>	Evropské 92/643 - Praha 6	/
<i>Japa Shop</i>	Verdunská 21, Praha 6	http://www.japa-shop.cz/cooking.php
<i>Malešická tržnice</i>	Tiskařská 599/12, Praha 10	/

¹⁰³ Vlastní zpracování

¹⁰⁴ Tamtéž